

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414202276
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8414202276.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku- sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: Y. L., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX/XX, F., občan SR, právne zastúpený: Mgr. Miroslav Páser, advokát so sídlom Advokátskej kancelárie Sedliacka 1176/42, Rimavská Sobota, proti žalovanému 2. Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, o určenie neplatnosti zmluvných podmienok, o určenie, že žalovaný nebol oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby, o uloženie povinnosti žalovanému upustiť od dobrovoľnej dražby, o priznanie finančného zadosťučinenie takto

rozhodol:

"I. Súd určuje, že Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ č. G. XXXXXX XX zo 16.5.2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným II/ je neplatná.
II. Súd určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ č. G. XXXXXX XX zo 16.5.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným II/ v:
- bode 2.2 uvedenej zmluvy v znení: „Čiastka C úveru vo výške 3 284,50 eur bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) číslo: 184 846 2653 0200“
- bod 2.2 uvedenej zmluvy v znení: Poplatky sú uvedené v Cenníku, ktorý je prílohou tejto Úverovej zmluvy. V prípade zmeny výšky poplatkov Cenníka budú platiť poplatky platné v čase ich účtovania. O zmene Cenníka s oznámením o dátume jej účinnosti sa Klient môže oboznámiť v obchodných priestoroch Banky a/alebo na webovej stránke Banky“
- bode 3.1 uvedenej zmluvy v znení: „Klient vyhlasuje, že všetky údaje uvedené v žiadosti a tejto Úverovej zmluve sú pravdivé, aktuálne a úplné.“
- bode 3.2 uvedenej zmluvy v znení: Klient vyhlasuje, že súhlasí s prevedením Úveru tak, ako je to uvedené v článku 2 tejto Úverovej zmluvy a prevod finančných prostriedkov bol uskutočnený na jeho základe!
- bode 3.3 uvedenej zmluvy v znení: „Klient vyhlasuje, že sa s Bankou dohodol na tom, že výšku Úveru A a/alebo B môže Banka jednostranne zmeniť v prípade, ak po podpise úverovej zmluvy nastanú nasledovné skutočnosti a) nesplnenie odkladacích podmienok čerpania úveru podľa bodu 9 OP k termínu čerpania úveru a/alebo b) uhradenie predpísanej splátky a/alebo uhradenie časti predpísanej splátky. Klient berie na vedomie a súhlasí s tým, že zmenou výšky časti Úveru A a/alebo B sa výška mesačnej anuitnej splátky, ani celková výška Úveru nemení.“
- bode 3.4 uvedenej zmluvy v znení: „Klient potvrdzuje, že sa pred podpisom tejto úverovej zmluvy oboznámil so znením OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy a s ich obsahom.“
- bode 3.5 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy klient vyhlasuje, že NIE JE (NIE SÚ) osobou (osobami) s osobitným vzťahom k Banke podľa § 35 ods. 4 Zákona o bankách. V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je Klient vedomí toho, že Úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom, keď sa Banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju.“
- bode 3.6 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient výslovne súhlasí, aby v prípade, ak nesplní svoj záväzok riadne a včas podľa tejto Úverovej zmluvy, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok (ďalej len „CFH“), prípadne akákoľvek spoločnosť, ktorá vykonáva funkciu Sprostredkovateľa podľa OP, bola

oprávnená v mene Banky ako veriteľa požadovať od zamestnávateľa Klienta vykonávanie zrážok zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči Dlžníkovi. pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto Úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

- bode 3.7 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas s postúpením pohľadávky Banky vyplývajúcej z tejto úverovej zmluvy, jej zániku alebo porušenia, vrátane splatného príslušenstva, a to aj pred jej splatnosťou ako aj po splatnosti v súlade s podmienkami uvedenými v OP.“

- bode 3.8 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas so spracovaním jeho osobných údajov uvedených v tejto Úverovej zmluve Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi v bodoch 64 a 65 OP za účelom overovania úverovej spôsobilosti Klienta, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v OP. Klient udeľuje súhlas v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, a to na dobu desiatich rokov od vysporiadania právnych vzťahov vyplývajúcich z Úverovej zmluvy.“

- bode 3.9 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas s poskytnutím informácií tvoriacich predmet bankového tajomstva banke a ďalej so sprístupnením informácií tvoriacich predmet bankového tajomstva Bankou osobám a v rozsahu uvedenom v bodoch 63 - 71 OP.“

- bode 5.1 uvedenej zmluvy v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli, budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety, akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor bude rozhodovať v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie. Touto rozhodcovskou doložkou nie je dotknuté právo ktorejkoľvek zo zmluvných strán žiadať o vydanie predbežného opatrenia alebo platobného rozkazu na všeobecnom súde.“

- bode 6.2 uvedenej zmluvy v znení: „neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú OP, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto Úverovej zmluve a Cenníku. V prípade zmeny OP a/alebo Cenníka z dôvodov tam uvedených sa za neoddeliteľnú súčasť Úverovej zmluvy považujú OP a Cenník, zverejnené v priestoroch pobočiek Banky a/alebo na webovej stránke Banky. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy, OP a Cenníka majú prednosť ustanovenia dokumentu v poradí uvedenom v tejto vete.“

- bode 6.4 uvedenej zmluvy v znení: „Banka môže požadovať, aby Klient vrátil celú poskytnutú sumu Úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie veriteľa stane okamžite splatnou aj v prípadoch, ak nastane okamžitá splatnosť iného úveru poskytnutého bankou, ktorá je zabezpečená záložným právom k tej istej nehnuteľnosti ako úver poskytnutý podľa týchto podmienok.“

- bode 6.5 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient potvrdzuje prevzatie OP a Cenníka.“

- bode 6.5 uvedenej zmluvy v znení: „Zmluvné strany prehlasujú, že táto Úverová zmluva nebola uzatváraná v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, že si Úverovú zmluvu pred podpisom prečítali, porozumeli jej obsahu, s ktorým súhlasia a na dôkaz toho pripájajú svoje podpisy.“

sú neprijateľné, a preto neplatné.

III. Súd určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Obchodných podmienkach VÚB, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov v rámci programu „HypoPôžička“ vzťahujúcich sa k Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ č. G. XXXXXX XX zo 16.5.2011 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným II/ v:

- bode 11 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka nie je povinná povoliť čerpanie v prípade nesplnenia ktorejkoľvek odkladacej podmienky v zmysle bodu 9 OP, okrem prípadov uvedených v bode 13 OP alebo po zistení iných skutočností, ktoré sú v rozpore s úverovou politikou Banky, resp. Sprostredkovateľa.“

- bode 17 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená od Dlžníka požadovať poplatky podľa platného Cenníka VÚB, a.s. alebo poplatky uvedené priamo v Úverovej zmluve, ktoré nesúvisia s Cenníkom VÚB, a.s., pričom zaviazaní sú povinní požadované poplatky zaplatiť včas a v plnej výške. K poplatkom Banky súvisiacim s Úverom a s uzavretím Úverovej zmluvy patria najmä: poplatok za úkony notára, poplatok za zmenu zmluvných podmienok, poplatok za upomienky, poplatok za predčasné splatenie Úveru (ak nie je v Úverovej zmluve dohodnuté inak). prehľad jednotlivých poplatkov podľa Cenníka VÚB, a.s. a ich výšky v čase uzatvorenia Úverovej zmluvy je uvedený v Úverovej zmluve vrátane dôvodov na ich prípadnú zmenu. V prípade zmeny výšky poplatkov alebo ich druhu podľa Cenníka, budú

platiť poplatky platné v čase ich účtovania. So znením zmeneného Cenníka sa Klient môže oboznámiť v obchodných priestoroch Banky a/alebo na webovej stránke Banky.“

- bode 18 týchto obchodných podmienok v znení: „Výška anuitných mesačných Splátok je uvedená v Úverovej zmluve a Dlžník sa zaväzuje splácať Úver vo výške podľa Úverovej zmluvy, alebo vo výške, ktorá bude Dlžníkovi písomne oznámená v prípade jej zmeny.“

- bode 22 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný splácať Úver mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Úverovej zmluve najneskôr k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca v rámci dohodnutej lehoty splatnosti Úveru. Ak prípadne tento deň na deň pracovného voľna, je príslušná anuitná splátka splatná v predchádzajúci pracovný deň pred týmto dňom pracovného voľna.“

- bode 24 týchto obchodných podmienok v znení: „Splátky došlé pred určeným dňom splatnosti nemajú vplyv na splátku istiny a v prospech Úverového účtu Klienta sa zaúčtujú ku dňu splatnosti príslušnej splátky.“

- bode 28 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je oprávnený splatiť poskytnutý Úver vrátane splatného príslušenstva pred dohodnutým termínom splatnosti. Za predčasné splatenie Úveru je Klient povinný zaplatiť poplatok podľa Cenníka. V prípade, že Klient splatí poskytnutý Úver vrátane splatného príslušenstva pred dohodnutým termínom splatnosti, má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia Úveru do jeho splatenia. Klient je oprávnený vykonať aj mimoriadnu splátku Úveru. Pre účely vykonania predčasného splatenia Úveru alebo mimoriadnej splátky Úveru je Klient povinný vopred písomne oznámiť Banke plánované vykonanie predčasného splatenia alebo mimoriadnej splátky a to spravidla 15 dní pred plánovaným termínom úhrady. V prípade vykonania mimoriadnej splátky neplatia pre Klienta ustanovenia bodu 29 týchto OP.“

- bode 29 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Banky sa započítava voči pohľadávkam Banky v poradí určenom podľa uváženia Banky v prvom rade na úhradu splatného príslušenstva záväzku a až potom na úhradu splatnej istiny, pričom staršie pohľadávky majú prednosť pred mladšími.“

- bode 30 týchto obchodných podmienok v znení: „Úver je zabezpečený: a) Záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti akceptovanej bankou; b) dohodou o zrážkach zo mzdy.“

- bode 32 týchto obchodných podmienok v znení: „Stanovenie hodnoty založenej nehnuteľnosti zabezpečuje Sprostredkovateľ prostredníctvom svojich špecialistov na oceňovanie nehnuteľností na základe metodiky a spôsobu akceptovaných Bankou. Za vykonanie ohodnotenia zakladanej nehnuteľnosti je Klient povinný Banke uhradiť poplatok vo výške 2,5 % z výšky poskytnutého úveru klientovi, min. 200 € pre prvý úver, od výšky poskytnutého úveru nad 13 500 € je to 2,5 % do 13 500 € + 1 % zo sumy nad 13 500 € pre každý ďalší úver min. 82,98 €. poplatok je zahrnutý do celkovej výšky úveru.“

- bode 34 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka alebo Sprostredkovateľ má právo požadovať od Záložcu podklady na ohodnotenie nehnuteľnosti tak pred poskytnutím Úveru, ako aj po celý čas trvania pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy na účely kontroly stavu hodnoty založenej nehnuteľnosti. Záložca je povinný umožniť poverenému zástupcovi Banky obhliadku nehnuteľnosti kedykoľvek na požiadanie zo strany Banky.“

- bode 35 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný informovať banku o všetkých zmenách na založenej nehnuteľnosti, ktoré môžu viesť k objektívnemu zníženiu hodnoty založenej nehnuteľnosti, najmä pri: poškodení založenej nehnuteľnosti, ktoré môže mať vplyv na jej stavebno-technický stav, predajnosť alebo účel užívania nehnuteľnosti, vykonaní stavebných úprav alebo zmene účelu užívania založenej nehnuteľnosti, ktoré môžu mať vplyv na hodnotu nehnuteľnosti, úmrtí Záložcu, ak nie je totožný s klientom.“

- bode 36 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný pri podstatnom poškodení alebo zničení Predmetu zabezpečenia rešpektovať požiadavku banky zabezpečiť doplnenie zabezpečenia Úveru zriadením Záložného práva k inej nehnuteľnosti.“

- bode 37 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný umožniť oprávnenému zamestnancovi Banky/alebo Sprostredkovateľa vykonať fyzickú previerku stavu Predmetu zabezpečenia, pokiaľ dôjde k zániku alebo znehodnoteniu Predmetu zabezpečenia, je Dlžník povinný škodu odstrániť bez zbytočného odkladu. Pokiaľ dôjde k poškodeniu Predmetu zabezpečenia v takom rozsahu, že to bude mať za následok objektívne zníženie jeho ceny, prípadne keď ku zníženiu ceny dôjde v dôsledku zmien na trhu s nehnuteľnosťami, banka má právo požadovať vyhotovenie znaleckého posudku alebo vyzvať Dlžníka, aby doplnil zabezpečenie Úveru zriadením záložného práva k inej vhodnej nehnuteľnosti. Ak tak Dlžník neurobí do 3 mesiacov od doručenia výzvy, je Banka oprávnená požadovať okamžité splatenie celej nesplatennej čiastky úveru vrátane príslušenstva plynúceho z úverového vzťahu.“

- bode 38 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka má voči Klientovi právo na úhradu všetkých poplatkov a nákladov, ktoré jej vzniknú v súvislosti s realizáciou zmeny zabezpečenia Úveru na základe výzvy doručenej Klientovi.“
- bode 39 týchto obchodných podmienok v znení: „Z výťažku realizovaného Záložného práva budú prednostne uhradené poplatky podľa OP a cenníka, potom úroky z omeškania pred úrokmi a istinou.“
- bode 40 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade úmrtia záložcu, ktorý nie je klientom, je Klient povinný ponúknuť Banke inú nehnuteľnosť na zabezpečenie Úveru Záložným právom a to najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia úmrtia Záložcu, pokiaľ v uvedenej lehote nebude ukončené dedičské konanie alebo pokiaľ sa Dlžník nestane dedičom Predmetu zabezpečenia; v tejto súvislosti je Klient povinný v uvedenej lehote predložiť Banke znalecký posudok k novej nehnuteľnosti alebo požiadať Banku o interné ocenenie nehnuteľnosti pre účely stanovenia jej hodnoty podľa metodiky banky vrátane predloženia listu vlastníctva nie staršieho ako dva mesiace, a to pre účely uzavretia Záložnej zmluvy.“
- bode 41 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný informovať banku bez zbytočného odkladu o zmene zamestnania, o zmene adresy, o rozvoze manželstva, o úmrtí Záložcu alebo o zániku záložcu (pokiaľ sa jedná o právnickú osobu) v prípade, keď Záložca nie je totožný s osobou Dlžníka, o úmrtí spoludlžníka.“
- bode 44 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená odmietnuť poskytnutie Úveru alebo jeho časti alebo môže požadovať, aby Klient vrátil celú poskytnutú sumu Úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie veriteľa stane okamžite splatnou, v prípadoch ak:“ v spojení s bodom
- 44.3 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient, prípadne Záložca, nevykonajú doplnenie zabezpečenia Úveru v súlade so Záložnou zmluvou“
- 44.5 týchto obchodných podmienok v znení: „po čerpaní úveru Banka zistí, že vo vzťahu k predmetu zabezpečenia nie je záložným veriteľom v 1. rade“
- 44.7 týchto obchodných podmienok v znení: „proti Predmetu zabezpečenia alebo jeho časti je nariadené exekučné konanie alebo výkon rozhodnutia z podnetu iného veriteľa, ako je Banka“
- 44.8 týchto obchodných podmienok v znení: „je predmet zabezpečenia dotknutý konkurzným konaním, vyrovnaním alebo sa stane predmetom konkurzného konania, vyrovnávacieho konania, dražobného konania alebo súdneho sporu, prípadne zjavne hroziaceho súdneho sporu“
- 44.9 týchto obchodných podmienok v znení: „dôjde k zníženiu hodnoty Predmetu zabezpečenia alebo zhoršeniu jej fyzického stavu do takej miery, že zabezpečenie Úveru je nedostačujúce“
- 44.10 týchto obchodných podmienok v znení: „k Predmetu zabezpečenia vznikne záložné právo alebo ťarcha v prospech iného subjektu bez súhlasu banky“
- 44.11 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca bez súhlasu Banky Predmet zabezpečenia prenajme alebo predá, alebo prevedie akékoľvek práva k nej na tretiu osobu“
- 44.12 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca poruší akýkoľvek záväzok voči Banke alebo Sprostredkovateľovi, alebo jeho vyhlásenie sa stane alebo sa ukáže nepravdivým“
- 44.13 týchto obchodných podmienok v znení: „na Klienta, ktorého príjem bol jediným zdrojom splácania Úveru, je uvalená väzba, prípadne má nastúpiť výkon trestu“
- 44.14 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca bez súhlasu Banky zmení stavebným alebo určitým administratívnym zásahom charakter Predmetu zabezpečenia“
- 44.15 týchto obchodných podmienok v znení: „nastane okamžitá splatnosť iného úveru, ktorý banka poskytla tomu istému Klientovi alebo inému Klientovi, ktorý je zabezpečený Záložným právom k tej istej nehnuteľnosti ako Úver poskytnutý podľa týchto Obchodných podmienok.“
- bode 47 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade porušenia povinností Klienta zakladajúcich právo banky na predčasné splatenie Úveru podľa bodu 44 OP alebo v prípade porušenia zmluvných podmienok, má Banka nárok na úhradu zmluvnej pokuty až do výšky 331,- eur. Nárok Banky na náhradu škody tým nie je dotknutý.“
- bode 48 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade postúpenia pohľadávky Banka bezodkladne oznámi túto skutočnosť Klientovi (vrátane Záložcu, ak nie je totožný s Klientom), postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva a povinnosti Banky vyplývajúce z Úverovej zmluvy a týchto Obchodných podmienok vrátane práv a povinností Banky súvisiacich so zabezpečením Úveru, s čím Klient vyjadruje svoj súhlas.“
- bode 50 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade odstúpenia od Úverovej zmluvy je Dlžník povinný vrátiť čerpané peňažné prostriedky poskytnuté Bankou vrátane príslušenstva pohľadávky a súčasti pohľadávky v lehote určenej v písomnom oznámení Banky o odstúpení od Úverovej zmluvy.“
- bode 54 týchto obchodných podmienok v znení: „Náklady spojené s realizáciou Záložného práva (náklady dobrovoľnej verejnej dražby, exekučného konania, notárske poplatky, správne poplatky,

poštovné náklady a iné) sú príslušenstvom pohľadávky banky. Dlžník alebo osoba zabezpečujúca Pohľadávku banky sa zaväzuje ich uhradiť Banke, pričom úhrada je zabezpečená Záložným právom.“

- bode 57 týchto obchodných podmienok v znení: „Pokiaľ Dlžník poskytol Banke viacero Záložných práv alebo iných zabezpečení, Banka podľa vlastného uváženia rozhodne o spôsobe a podmienkach uspokojenia sa. Výkonom jedného zo Záložných práv nie je a nebude nijako dotknuté iné Záložné právo a/alebo iné zabezpečenie Pohľadávky banky,“

- bode 58 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru so splatným príslušenstvom doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu Klienta. Tieto písomnosti vrátane upomienok sa považujú za doručené Klientovi dňom, keď ich podľa údajov Banky prevzal osobne. Písomnosť sa v prípade nedoručiteľnosti považuje za doručenú piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov Banky daná na poštovú prepravu.“

- bode 59 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient výslovne súhlasí so zasielaním Výzvy na úhradu Splátky alebo upomienky k neuhradenej Splátke, akéhokoľvek iného upozornenia na porušenie podmienok Úverovej zmluvy zo strany Klienta alebo informácií o ponuke produktov a služieb Banky a Sprostredkovateľa (ďalej len „Výzva“) elektronickou formou. Klient súhlasí, že obsahom Výzvy môžu byť informácie tvoriace predmet bankového tajomstva.“ v spojení s bodom 60 VOP: „Výzva zaslaná Klientovi elektronicky sa považuje za doručenú dňom odoslania SMS správy, dňom odoslania elektronickej pošty alebo dňom odoslania odkazu do odkazovej schránky Klienta, uvedený spôsob doručovania je rovnocenný s doručením poštou. Klient nesie zodpovednosť za uvedenie nesprávnych údajov v Úverovej zmluve.“

- bode 63 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný bezodkladne informovať Sprostredkovateľa o všetkých zmenách, ktoré nastali v právnych skutočnostiach týkajúcich sa Klienta (najmä zmena mena, priezviska, obchodného mena, adresy, sídla, kontaktných telefónnych čísel, oprávnenia konať a pod.), pričom predloží Sprostredkovateľovi aj doklad osvedčujúci takúto zmenu. Za oznámenie nových údajov zodpovedá v plnom rozsahu Klient a pre Sprostredkovateľa sú záväzné posledné oznámené údaje Klienta.“

- bode 64 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená oznamovať v rámci medzibankového informačného systému údaje charakterizujúce Klienta. Klient súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch poskytnutých Klientovi, údajoch o pohľadávkach, údajov o zabezpečení pohľadávok, ktoré má voči nemu Banka z poskytnutých Úverov, údajov o zabezpečení, ktoré Klient poskytuje za splácanie Úverov a bankových záruk, údajov o jeho bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov Klienta, a to vrátane údajov získaných Bankou v priebehu rokovania o uzatvorení týchto obchodov, ktoré podliehajú ochrane bankového tajomstva v rozsahu stanovenom zákonom o bankách, a to podniku pomocných bankových služieb, ktorý je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií podľa zákona.“

v spojení s bodom 65 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient ďalej vyslovuje súhlas s poskytnutím osobných údajov a údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva (ďalej len „údaje a informácie“) subjektom uvedeným na internetovej stránke banky. Klient ďalej súhlasí, aby banka sprístupnila bankové tajomstvo externým poradcom Banky.“

v spojení s bodom 66 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient berie na vedomie, že jeho osobné údaje môžu podliehať prenosu do Talianska.“

v spojení s bodom 67 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient dáva Banke súhlas, aby poskytla osobné údaje Klienta osobám uvedeným v bodoch 64 - 65 OP na účel výkonu činností súvisiacich so sprostredkovaním, poskytnutím a správou Úveru alebo na účel na internetovej stránke Banky.“

a v spojení s bodom 68 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient podpisom žiadosti vyjadril súhlas, aby osoby uvedené v žiadosti/Úverovej zmluve a v týchto OP spracúvali jeho osobné údaje v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov v rozsahu, v akom sú osobné údaje uvedené v žiadosti/Úverovej zmluve, na účely marketingu, uzatvárania a vykonávania obchodov na obdobie 10 rokov od podpisu žiadosti a v prípade uzatvorenia Úverovej zmluvy na obdobie 10 rokov od zániku predmetného záväzkového vzťahu. Klient je oprávnený písomne odvolať tento súhlas najskôr 1 rok po podpise žiadosti a v prípade uzatvorenia Úverovej zmluvy najskôr 1 rok od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením doručeným Banke, v ktorej je vedený príslušný úverový účet. V prípade, že bol vyjadrený súhlas Klienta priamo v Úverovej zmluve, platia podmienky súhlasu uvedené v Úverovej zmluve.“

- bode 75 týchto obchodných podmienok v znení: „Dlžník podpisom žiadosti o poskytnutie Úveru/ Úverovej zmluvy potvrdzuje, že všetky údaje v žiadosti o poskytnutie Úveru v Úverovej zmluve sú pravdivé, aktuálne, úplné a poskytnuté dobrovoľne a v prípade akýchkoľvek zmien ich okamžite nahlási

VÚB, a.s. Banka nie je zodpovedná za zisťovanie, overovanie správnosti a aktuálnosti akýchkoľvek údajov, ktoré Dlížník poskytol.“

- bode 76 týchto obchodných podmienok v znení: „Zmena Úverovej zmluvy, s výnimkou zmeny úrokovej sadzby po uplynutí 5 rokov, je možná len písomnou dohodou zmluvných strán. Za zmenu zmluvných podmienok vyvolaných Klientom je Klient povinný zaplatiť poplatok vo výške uvedenej v platnom Cenníku.“

- bode 78 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka si vyhradzuje právo na zmenu OP a Cenníka najmä z dôvodu upravenia výšky úrokovej sadzby, z dôvodu zmien na trhu realít, z dôvodu podstatnej zmeny príslušných právnych predpisov a z dôvodu rozviazania zmluvného vzťahu medzi bankou a Sprostredkovateľom, pričom v prípade zmeny OP Banka zabezpečí zverejnenie novej verzie na výveskách v obchodných priestoroch banky a na internetovej stránke Banky najneskôr 15 dní pred nadobudnutím ich účinnosti.“

sú neprijateľné, a preto neplatné.

IV. Súd určuje, že pôvodne žalovaný I/ a žalovaný II/ neboli oprávnení navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, a to:

- byt č. XX, vchod T. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXX, na ul. T. U. F., bytový dom je postavený na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX, k. ú. L. Y., obec F. - m. č. L. Y., I. F. K., evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa,

- spoluvlastnícky podiel prislúchajúci k bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti podielu 1334/10000

- spoluvlastnícky podiel navrhovateľa o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1334/10000 v pomere k celku na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 687 m² a na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX - záhrady o výmere 325 m², nachádzajúce sa v k. ú. L. Y., I. F. - m. č. L. Y., I. F. K., evidované na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. A. XXXXXX-XX zo dňa 16.5.2011, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod U.-XXXXX/XX zo dňa 6.6.2011.

V. Súd ukladá žalovanému II/ povinnosť upustiť od dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa, a to:

- byt č. XX, vchod T. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXX, na ul. T. U. F., bytový dom je postavený na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX, k. ú. L. Y., I. F. - m. č. L. Y., I. F. K., evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, vo výlučnom vlastníctve žalobcu,

- spoluvlastnícky podiel prislúchajúci k bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti podielu 1334/10000

- spoluvlastnícky podiel žalobcu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1334/10000 v pomere k celku na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 687 m² a na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX - záhrady o výmere 325 m², nachádzajúce sa v k. ú. Staré Mesto, obec Bratislava - m. č. L. Y., I. F. K., evidované na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava,

na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. A. XXXXXX-XX zo dňa 16.5.2011, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod U.-XXXXX/XX zo dňa 6.6.2011.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 000,- eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Žalobca má voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 10.4.2014 a návrhom na pripustenie zmeny žaloby, doručeným súdu dňa 3.10.2016, proti žalovanému v 1.rade, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanému v 2.rade, Všeobecnej úverovej banke, a.s. žiadal, aby súd určil, že Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ č. G. XXXXXX XX zo dňa 16.5.2011 (ďalej zmluva), uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade je neplatná. Zároveň žiadal, aby súd určil, že zmluvné podmienky, ktoré špecifikoval, uvedené v tejto zmluve a v Obchodných podmienkach VÚB, a.s. pre poskytovanie spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ vzťahujúcich sa k zmluve (ďalej OP) sú neprijateľné a preto neplatné. Žalobca tiež žiadal, aby súd určil, že žalovaní v 1.a2.rade neboli oprávnení navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľností špecifikovaných v žalobe a v návrhu na jej zmenu, na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. A. XXXXXX-XX zo dňa 16.5.2011, ktorej vklad bol povolený pod U. - XXXXX/XX zo dňa 6.6.2011, tiež aby súd uložil žalovaným povinnosť upustiť od dobrovoľnej dražby týchto nehnuteľností na základe uvedenej Zmluvy o zriadení záložného práva, požadoval priznať aj finančné zadosťučinenie vo výške 5 000,- € a trovy konania.

2. Uznesením zo dňa 13.10.2016 súd pripustil zmenu žaloby totožne s výrokom tohto rozsudku (výrokom už samozrejme nezaväzoval žalovaného v 1.rade, keďže tento už nie je stranou sporu vzhľadom na výmaz z obchodného registra) a uznesením zo dňa 29.6.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní ako so žalovaným, len so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., nakoľko žalovaný v 1.rade, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. bola k 1.1.2018 vymazaná z obchodného registra z dôvodu rozdelenia zlúčením s nástupnickými obchodnými spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a VÚB Leasing, a.s., v dôsledku čoho sa právnymi nástupcami pôvodného žalovaného v 1.rade stali uvedené spoločnosti. Projekt rozdelenia vo forme notárskej zápisnice je uložený na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 1OpP/3/2018 a vyplýva z neho, že v tomto spore je nástupníckou spoločnosťou VÚB, a.s..

3. Žalobca v žalobe uviedol, že uzatvoril dňa 16.5.2011 so žalovaným v druhom rade zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý účelový úver na kúpu nehnuteľnosti. Poskytnutie úveru bolo zabezpečené zmluvou o zriadení záložného práva. Predmetom záložného práva je byt, v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu. Záložnú zmluvu uzatváral ako záložca vtedajší vlastník. Počas doby splácania úveru si žalobca opakovane pretrhol achilovku. Bol hospitalizovaný, podstúpil viaceré operácie, absolvoval sériu rehabilitácií. V dôsledku práceneschopnosti sa dostal do situácie, ktorá mu neumožňovala uhrádzať tak vysoké mesačnej splátky (2294,90 €), na aké sa zaviazal. Viackrát komunikoval so zástupcom VÚB, situáciu sa snažil riešiť znížením splátok a predĺžením doby splácania úveru. Všetko neúspešne. Banka pristúpila k realizácii záložného práva a odmietla s ním komunikovať. Odkázala ho na dražobníka. Vzhľadom na zdravotný stav a obmedzený príjem matky žalobcu, ktorá v byte býva, teda nemá možnosť riešiť svoju bytovú otázku, žalobca naraz uhradil 5 z 10 zmeškaných splátok, odmietol však uhradiť náklady vyčíslené dražobníkom vo výške 12 051,- €. Ide o účelové náklady na ktoré nie je právny nárok. Aj v ďalšej komunikácii s bankou bol neúspešný. Banka pristúpila k výkonu záložného práva predajom bytu na dobrovoľnej dražbe, ktorá sa mala konať 13.3.2014 v meste Y.. Žalobca sa o termíne dražby dozvedel až z obchodného vestníka č. XX /2014. Dražba sa nekonala z dôvodu nesplnenia nevyhnutných podmienok pre vykonanie dražby. Mala sa uskutočniť viac ako 200 km od predmetu dražby, čo je neštandardný postup. Žalobca uviedol, že uzavretá zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, čo podrobne odôvodnil v žalobe. Uviedol, že uzavretá zmluva o úvere je neplatná nakoľko neobsahuje náležitosti ktoré taxatívne obsahovať má, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, táto nastáva priamo zo zákona a poukázal na ustanovenie paragrafu 40 ods. 1 občianskeho zákonníka, ako aj na §75 ods. 4 Zákona o bankách. Uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje presné označenie nehnuteľnosti. Toto nie je uvedené ani v dodatku zmluvy o úvere, ako to predpokladá ustanovenie § 75 ods. 4 písm. c/ Zákona o bankách. Záložná zmluva nie je dodatkom zmluvy o úvere, nebola uzavretá ani medzi tými istými subjektmi. Nakoľko ide o esenciálnu zložku právneho úkonu, okrem iného vymedzujúcu charakter hypotekárneho úveru, nie je možné túto neplatnú časť oddeliť od zvyšku zmluvy o hypotekárnom úvere a zmluva tak trpí vadou, ktorá má za následok jej absolútne neplatnosť. Poukázal ďalej na viaceré neprijateľné zmluvne podmienky, či už v samotnej zmluve alebo v obchodných podmienkach. V tejto súvislosti citoval ustanovenie paragrafu 53a ods.1 občianskeho zákonníka.

4. Pôvodne žalovaný v 1.rade v písomnom podaní uviedol, že podaná žaloba je vo vzťahu k nemu celom rozsahu nedôvodná a vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Uviedol, že dňa 16.5.2011 došlo medzi žalovaným v 2. rade ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom k uzatvoreniu Zmluvy, v predmetnom zmluvnom vzťahu založenom úverovou zmluvou vystupoval žalovaný 1. rade ako sprostredkovateľ (samostatný finančný agent) podľa zákona č. 186/2009 Z.z. o sprostredkovaní . Nie je teda priamym účastníkom právnych vzťahov medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným v druhom rade ako veriteľom, ktoré sú založené na základe úverovej zmluvy, z čoho vyplýva, že nie je vo vzťahu k

žalobcovi nositeľom žiadnej hmotnoprávnej povinnosti. Je iba splnomocnencom žalovaného v druhom rade, teda je splnomocnený len na vykonávanie určitých úkonov v mene a na účet žalovaného v druhom rade ako veriteľa.. Žiadal žalobu voči nemu zamietnuť.

5. Žalovaný v 2. rade v písomných podaniach uvádzal, že žaloba trpí viacerými procesnými nedostatkami a konanie pred súdom v dôsledku toho tak isto, minimálne trpí vadou litispencie. Poukázal na konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I., kde bolo uznesenie o nariadení predbežného opatrenia vydané dňa 11.3.2014 pod spisovou značkou 7C 23 / 2014, pričom v súčasnosti uvedené konanie pokračuje vo veci samej na základe žaloby žalobcu doručenej na Okresný súd Bratislava I. dňa 14.4.2014 po spisovou značkou 14 C 87 / 2014. Namietal pasívnu legitimitáciu žalovaného v 1. rade v konaní. Mal tiež za to, že konanie trpí z veľkej časti vadou litispencie, ako je uvedené, pričom pasívna vecná legitimitácia žalovaného v 1. rade nie je daná, čo odôvodňuje rozhodnutie súdu o zastavení konania v častiach prekrývajúcich sa s konaním vedeným pred Okresným súdom Bratislava I. Namietol tiež miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Kežmarok konať a rozhodovať v tejto veci, a to vzhľadom na už vznesenú námietku absencie vecnej pasívnej legitimitácie žalovaného v prvom rade. Pokiaľ ide o žalobný petít, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť upustiť od dobrovoľnej dražby, poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava I., ktorý v časti návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že žalobcom nebolo tvrdené, ani nijak preukázané, že by žalovaný v 2. rade sám vo vlastnom mene mal organizovať alebo inak realizovať dobrovoľnú dražbu. Okresný súd Bratislava I. tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Ďalej uviedol, že žalobca uvádza množstvo jednostranných, irelevantných a účelovo citovo zafarbených informácií, ktoré pre konanie nemajú žiaden význam. Konštatoval, že žalobca od počiatku svoje záväzky zo zmluvy riadne a včas nesplácal, už dňa 28.8.2011 mu bola zaslaná prvá upomienka. Do 16.6.2012 bolo zaslaných 6 upomienok a päťkrát ho pracovníci žalovaného telefonicky kontaktovali a vyzývali k úhrade peňažných záväzkov zo zmluvy. Dňa 4.7.2012 bol zaslaný posledný pokus o zmier pred vyhlásením okamžitej splatnosti. Dňa 17.12.2012 uhradil žalobca sumu 20 654,10 eur. Následne opätovne prestal platiť a boli mu zasielané upomienky, ako aj pokus o zmier. V dôsledku toho žalovaný dňa 15.5.2013 pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, pričom dodržal všetky podmienky uvedené v ustanovení paragrafu 53 ods. 9 občianskeho zákonníka. Bola mu poskytnutá Dodatočná 30 dňová lehota na splatenie dlžných záväzkov z úverovej zmluvy. Keďže žalobca svoje záväzky nesplnil, pristúpil žalovaný v súlade so záložnou zmluvou k realizácii záložného práva spôsobom dojednaným v záložnej zmluve, teda predajom na dobrovoľnej dražbe. Dňa 6.9.2013 zaslal žalobcovi oznámenie o začatí realizácie záložného práva a tiež príslušnej správe katastra. Dňa 13.9.2013 žalobca kontaktoval žalovaného s tým, že hodlá dlh uhradiť, pričom dňa 3.10.2013 uhradil sumu 11 474,50 eur a listom zo 4.10.2013 požiadal o upustenie od dražby. Bolo mu oznámené že žalovaný upustí od realizácie záložného práva formou dobrovoľnej dražby v prípade, ak najneskôr do 31.10.2013 uhradí dlžnú sumu 19 769,40 eur. Túto sumu neuhradil. Následne bol vypracovaný znalecký posudok za účelom ohodnotenia predmetu zálohu a bol stanovený termín dražby na deň 13.3.2014. Keď žalobca namietal náklady dražobnej spoločnosti vo výške 12 051 €, tu poukázal žalovaný na príslušné zákonné ustanovenia zákona č. 527/ 2002Z. z. a zákonnosť tejto odmeny dražobníka. Žalovaný uviedol, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je platná, poukázal na nesprávnu právnu kvalifikáciu povahy úverovej zmluvy vykonanú žalobcom a jej nesprávne zaradenie pod kategóriu zmlúv o hypotekárnom úvere. Úvery poskytované divíziou HypoPôžičky síce spĺňajú relevantné podmienky čo do účelu poskytnutia úveru, teda na kúpu nehnuteľnosti, resp. dlžky splácania a sú taktiež zabezpečené záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, avšak pri týchto úveroch žalovaný nevydáva hypotekárne záložné listy, t. j. nejedná sa o hypotekárny obchod zmysle § 67 a nasledujúcich zákona o bankách. Toto je zrejme aj zo zmluvy. Hypotekárny úver musí spĺňať okrem zabezpečenia záložným právom ďalšie špecifické znaky stanovené zákonom, pričom jedným z nich je ich financovanie prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych záložných listov v zmysle § 14 zákona č. 530/ 1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov. Žalovaný uviedol, že úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, vyjadril sa podrobne k námietkam ohľadom započítania, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskej doložky, poplatkov a nákladov, údajnému porušovaniu §53a občianskeho zákonníka, všeobecne k tzv. spotrebiteľskej ochrane. Uviedol, že žaloba obsahuje množstvo irelevantných a logicky rozporných informácií, ktoré sú navyše v rozpore so skutočnosťou, obe zmluvy netrpia žiadnymi vadami, sú platnými právnymi úkonmi, Znalecký posudok nie je podhodnotený, pričom pri príprave dražby nedošlo k žiadnym porušeniam občianskeho zákonníka, či zákona o dobrovoľných dražbách a žaloba trpí aj procesnými vadami, nie je dôvodná a predstavuje zneužitie práva domáhať sa ochrany práv na súde.

6. V priebehu konania strany sporu trvali na svojich stanoviskách. Právny zástupca žalobcu uvádzal, že žalobca nikdy nerozporoval, že sa dostal do omeškania s úhradou splátok, do omeškania sa dostal nie vlastným zavinením, ale zo zdravotných dôvodov, o čom žalovaným informoval, zároveň túto skutočnosť preukázal aj príslušnými lekáorskými správami, ktoré sú aj súčasťou súdneho spisu. Žalobca mal záujem vec riešiť so žalovanými, dohodnúť sa na predĺžení doby vrátenia úveru a zníženia mesačných splátok, jeho žiadosti však nebolo vyhovené, kým žalobca nedoplatí v priebehu 20 dní sumu cca 19 769,40 €. Vzhľadom na jeho zdravotný stav to nebolo možné. Potom ako žalovaní pristúpili k výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby, žalobca využil svoje práva na ochranu vlastníckeho práva, a to nielen prostredníctvom súdu ale aj iných správnych orgánov. Dražba bola v danom prípade nezákonná, a to jednak z dôvodu neplatnosti zmluvy o úvere, ktorá je neplatná z dôvodu absencie jej podstatných náležitostí a viacerých neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých tak v zmluve ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Vo vyjadrení zo dňa 30.9.2016 sa podrobne vyjadril k jednotlivým zmluvným podmienkam, ktoré považuje za neprijateľné, vždy s odkazom na rozhodovaciu prax súdov, správnych orgánov a stanovisko komisie na posudzovanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že preukázali, že znalecký posudok, ktorý mal byť predmetom dražby bol podhodnotený, čo potvrdilo v konečnom dôsledku aj Ministerstvo spravodlivosti SR, jediným dôvodom, pre ktorý žalobcovi nebola uložená sankcia bolo, že uplynula lehota na uloženie sankciou. V súvislosti s namietaným nedostatkom naliehavého právneho záujmu poukázal na aktuálny rozsudok KS v Trenčíne sp. zn. 4Co/377/2017 z 28.6.2018 v obdobnej právnej veci podľa, ktorého súdna prax považuje určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c/ OSP za jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa.

7. Právny zástupca pôvodne žalovaného v 1.rade uviedol, že žalobca tvrdí, že riadne neplnil svoje povinnosti zo zmluvy, lebo sa dostal do nepriaznivej situácie, z ľudského hľadiska je to pochopiteľné, avšak pre takéto situácie existuje napríklad poistenie pre prípad neschopnosti splácať pôžičky atď., mal si to riešiť takýmto spôsobom. Uviedla, že neexistuje žiaden naliehavý právny záujem na tom, že žalovaní neboli oprávnení navrhnúť vykonanie dražby a pokiaľ ide o petit ohľadom upustenia od dobrovoľnej dražby mala za to, že vykonanie dražby je jedným z inštitútov slúžiacich na ochranu veriteľa, jeho práv, pretože v tomto prípade dochádza ku poškodzovaniu veriteľa. Keď sa zakáže vykonanie dražby na základe tohto konkrétneho znaleckého posudku, o ktorý tu ide, tak ten petit je v podstate nezmyselný, keďže na základe tohto znaleckého posudku už nemôžu vykonať dražbu, už je vlastne po platnosti, pokiaľ by išlo o všeobecný zákaz na vykonanie dražby, nevidela dôvod na uloženie takéhoto zákazu, dražba je normálny legitívny spôsob, ktorým veriteľ chráni svoje práva.

8. Právny zástupca žalovaného v 2.rade uvádzal v konaní, že celým zmyslom žaloby je len zahatiť cestu banke ako veriteľovi, ktorý je primárne napadaný subjekt, uspokojiť svoju reálnu pohľadávku. Nebolo doposiaľ splatené ani z istiny, teda aký návrh na zahatenie alebo upustenie od vykonania záložného práva, veď sám žalobca nepopiera, že má dlh, potom prečo veriteľovi zabráňuje vykonať záložné právo, nenapadá ani úroky, dohromady to je nejakých 300 000,- € asi.. Uviedol, že táto zmluva nie je hypotekárny úver, nie je to ani spotrebiteľský úver, je tu vysoká cena, dlhá doba splatnosti, zabezpečenie záložnými právami, čiže ako docieľiť neplatnosť zmluvy, no tak, že sa vyhlási každá jedna podmienka za neprijateľnú, nájde sa nejaké anonymizované rozhodnutie komisie, kde nevieme k čomu presne, nejasné sú aj iné stanoviská a rozhodnutia, ktoré žalobca predkladá a poukazuje na nich, nie je zrejmé, čoho sa týkajú..Je už úplne nonsens, aby si po piatich rokoch žalobca uvedomil, že čo mu prekáža, mal si to prečítať, bolo mu to dané do ruky, to sú absurdné tvrdenia, absurdnosť za absurdnosťou. Cieľ len nato vyhlásiť zmluvu za neplatnú, lebo žalobca si myslí, že takto sa zbaví dlhu. To samozrejme nie je pravda. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, je alternatívna, žalovaný v 2.rade ani nevzniesol tú námietku, pretože nevie, aký je tu naliehavý právny záujem pri rozhodcovskej doložke, no žiadny, proste bolo treba vyskladať veľmi dlhý zoznam neprijateľných podmienok a záverečné ustanovenia, sa čudoval, že nie je neprijateľná podmienka aj to, že zmluva bola vyhotovená v dvoch rovnopisoch, to je hádam jediné čo tam ostalo. Zmluva je zmluvným typom podľa Obchodného zákonníka, to jediné nám ostalo, nie je to spotrebiteľský úver, nie je to hypotekárny úver, je to čisto zmluvný typ úverovej zmluvy podľa Obchodného zákonníka, zákonné náležitosti má, čiže aj keby žalobca ošklbal zmluvu o všetky tieto zmluvné ustanovenia a kľudne aj o tie obchodné podmienky, netvrdil, že sú to neprijateľné podmienky, ale aj tak nedosiahne to, čo chce dosiahnuť, zbaviť sa dlhu. Keď všetky tieto podmienky sa ošklbú, ostane to, že máme platnú zmluvu v zmysle Obchodného zákonníka, bol by žalobca zaviazaný vrátiť naspäť istinu, úroky, to je všetko cez 300 000 €, potom nechápal petit na zákaz vykonať dražbu. Taktiež ten návrh na vyslovenie neplatnosti zmluvy, je úplne proti existujúcej judikatúre ústavného i najvyššieho súdu. Existujú súdne rozhodnutia napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, ktorý odkazuje na judikatúru

ústavného súdu, z r. 2008 26Cdo 2317/2006, ďalšie rozhodnutie ústavného súdu 1US 640/2014, na ktoré poukázal. K naliehavému právnemu záujmu uviedol, najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, t. j. 16.3.2016 8Cdo 251/2015, kde sa vysporadúva s naliehavým právnym záujmom spotrebiteľa na určení neplatnosti zmluvy, jasne hovorí, že taký nie je daný, pretože neodstráni stav právnej neistoty, taký sa odstráni cez žaloby na plnenie, žalobca nesplatil ešte ani istinu ani úroky, ktoré nenamieta. Nech to teda spláca a potom nech prestane splácať a potom sa vyvolá žaloba na plnenie a tam sa bude riešiť predbežná otázka trebárs aj platnosť zmluvy. Toto sa riešilo v tom rozhodnutí najvyššieho súdu a to vyplýva aj z dôvodovej správy k § 137 CSP, kde je výpočet druhov žalôb a v dôvodovej správe je uvedené, že ten výpočet slúži práve nato, aby sa zamedzilo všelijakým takýmto špekulatívnym žalobám na určenie neplatnosti právnych úkonov, ktoré majú v podstate iný význam, než docieľiť skutočnú právnu ochranu.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade bola uzavretá dňa 16.5.2011 Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru v rámci programu „HypoPôžička“ č. G. XXXXXX XX (ďalej len zmluva). V prvom rade sa súd zaoberal charakterom tejto zmluvy a uzavrel, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou.

10. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, §52 ods.1., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa §52a ods.2 - ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa §54 ods. 1 - Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa §54 ods. 2 V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11.V danom prípade strany sporu, teda žalobca a žalovaný uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu, ktorá síce je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle ustanovení § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zákonníka (a mala by sa spravovať ustanoveniami § 497 a nasl. Obch. zákonníka), ale keďže zároveň však ide o spotrebiteľskú formulárovú zmluvu, zmluvu uzavretú medzi podnikateľským a nepodnikateľským subjektom s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením a pre jej kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné hlavne ustanovenia zákonov o spotrebiteľských zmluvách, teda zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. a samozrejme Občianskeho zákonníka v §§ 52 - 54, ako aj zákona o bankách, analogicky i zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa týchto ustanovení sa za spotrebiteľské zmluvy považujú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch ako tzv. formulárový typ zmluvy s účastníkmi v postavení dodávateľa a spotrebiteľa a spravidla spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje a spotrebiteľ nemá fakticky nijakú možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Ani Smernica Rady európskych spoločenstiev č.93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľských zmlúv. Pritom každá zmluva môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Súdný dvor európskeho spoločenstva to zdôraznil právnym názorom: podľa článku 1 ods.1 a článku 3 ods.1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom, alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Tieto charakteristické znaky spĺňa aj posudzovaná zmluva. Na túto zmluvu sa tak musia vzťahovať ustanovenia § 52 a nasl. Obč. zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa č.250/2007 Z. z.... Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na

obmedzenia vyplývajúce z Obč. zákonníka, ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa č.250/2007 Z .z., ale najmä na ustanovenia zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V predmetnej zmluve o úvere preto nemôžu absentovať ustanovenia týchto zákonov. Niet síce dôvod nepopierať úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka, však prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku , ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Obč. zák./ s poukazom na právo EÚ/. Inak, novela Obč. zák. č. 102/2014 definitívne normatívne vyriešila, a deklarovala tak existujúcu aplikáciu práva ,že na všetky právne vzťahy, v ktorých je účastníkom spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali inak použiť normy obchodného práva... Niet tak žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ustanovení § 54 Obč. zák. Je spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa , že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (napr.. rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61 Cb 221/09). S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z. z. (1. 1. 2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah napr. aj vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Obč. zák., resp. ich nedá do súladu s § 54 ods. 1 Obč. zák., v zmysle § 879f ods. 3, 4 OZ, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 Obč. zák.). O takýto rozpor ide aj vtedy, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie.» Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikácia prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1. 1. 1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (tiež NS SR , sp. zn. 5MCdo 20/09, rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 26/12). V bežných medziľudských vzťahoch použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah môže s nepochopením a v rozpore s princípom právnej istoty a dôvery v objektívne právo narážať na predstavy spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske právo a nie Obchodný zákonník.

12. Predmetná zmluva nie je síce zrejme špeciálnym spotrebiteľským úverom v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 1 tohto zákona, treba uviesť, že to neznamená, že na takúto zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia ostatných zákonov či medzinárodných zmlúv či úniijných predpisov týkajúcich sa spotrebiteľského práva. A teda, aj keď boli navyše použité ešte aj ustanovenia Obchodného zákonníka, podľa ktorého bola dotknutá úverová zmluva uzavretá, v danom prípade úverovej zmluvy ide o absolútny obchodnoprávny záväzok, avšak vzhľadom na špecifickosť právneho úkonu, ktorým sa tento záväzok zakladá a ktorý má znaky „spotrebiteľskej“ zmluvy (t. j. zmluvy typového charakteru, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých neurčitých prípadoch, pri uzatváraní ktorej je obvyklé, že spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť, pozn.), je potrebné tento záväzkovo-právny vzťah posudzovať aj podľa špeciálnej právnej úpravy (lex specialis) spotrebiteľského práva, ktorá je obsiahnutá v zákone o ochrane spotrebiteľa a tiež aj v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. To, že úverovú zmluvu možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú, možno usúdiť aj zo samotného obsahu smernice Rady, ktorá klienta úverového vzťahu, ktorému je úver poskytovaný, sama definuje ako „spotrebiteľa“, a tiež o prepojení smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o spotrebiteľských úveroch a smernice 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách možno usúdiť napr. aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, napr. C-76/2010 zo 16. novembra Pohotovosť / Korčkovská. Obdobný prípad ako u žalobcu bol prejednaný Súdny dvorom EÚ / úver v roku 2007 vo výške 138 000 EUR zabezpečený hypotékou - Mohamed Aziz vs Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa Catalunya caixa , kde sa naň deklarovala jednoznačne platnosť smernice 93/13/EHS. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách boli zakomponované do Občianskeho zákonníka najmä zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý zákon nadobudol účinnosť od 01. 04. 2004, a teda

už dávno platil i v čase uzavretia úverovej zmluvy medzi žalovaným a žalobcom. Tieto ustanovenia boli inak odrazom už spomínanej Smernice Rady Európskych spoločenstiev z 5. apríla 1993 č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Predovšetkým sa v tejto súvislosti žiada poukázať na prikrý rozpor medzi podmienkami, ktoré pre spotrebiteľské zmluvy vyžaduje zákon a tými, ktoré sú dohodnuté v posudzovanej úverovej zmluve.

13. Predmetná vec sa tak jednoznačne týka práva Európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zák. je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Treba povedať, že ak sa neberie do úvahy výber sumy úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Obč. zák. a nasledujúcich. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25,26,27, rozsudok C-240/98 až C-244/98, C - 240/98 Oceáno GrupoEeditotiale, C 76/10 Pohotovost' - Korčkovská). Niet pochybnosti ani o súlade ustanovenia § 54 Obč. zák. s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča smernica Rady 93/13 /EHS (čl.8 smernice Rady 93/123 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách „Členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa, (napr. rozsudok Súdného dvora vo veci Monte de Piedad ca Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios C-484/08). Uvedené právne názory sú roky aplikované stabilne v rozhodovacej činnosti súdov SR či ČR. Zámer žalovaného ako osnovateľa zmluvy uzavrieť túto zmluvu výslovne podľa Obchodného zákonníka a dať jej režim absolútneho obchodu podľa § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka za odignorovania ustanovení chrániacich spotrebiteľa je očividný, a ako vyplýva z celého textu, je vedený úmyslom, aby sa nemohli uplatniť nijaké ustanovenia chrániace spotrebiteľa. Naopak, takáto kvalifikácia má veriteľovi umožniť koncipovať zmluvu s celým radom ustanovení a sankcií porušujúcich hrubým spôsobom rovnováhu zmluvných strán a zakomponovať do zmluvy početné, zjavne neprijateľné podmienky, všetko v neprospech spotrebiteľa. Keď už nič iné, pokiaľ by sa uvedená úverová zmluva mala spravovať len ustanoveniami Obchodného zákonníka, dlžník sa zbavuje podľa § 267 ods. 2 Obchodného zákonníka možnosti odstúpiť od zmluvy z dôvodu jej uzavretia v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, odstúpenie od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pritom výhodnejšie, predlžuje premlčanie - podľa Občianskeho zákonníka je o rok kratšie a pod...

14. Nadväzujúc na vyššie uvedené súd ďalej konštatuje, že základné právo občana - spotrebiteľa na ochranu inter alia pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplýva najmä z Charty základných práv Európskej únie (čl. 98.). V záujme naplnenia tohto jedného zo základných práv v Európskej únii : „politiky štátov zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa , pričom je treba využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala prepotrebná dôvera spotrebiteľov v trh a aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali .Tomuto právu zodpovedá povinnosť štátu garantovať vysoký stupeň ochrany práv spotrebiteľov a postarať sa, aby spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky nezaťažovali“ (čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica 93/13“). Pričom Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-40/08 ASTURCOM ,čl. 51 judikoval dokonca, že čl. 6 smernice treba považovať za kogentné ustanovenie. Nemožno teda nechať bez povšimnutia tento článok v rozsudku, v ktorom súdny dvor mu priznal silu kogentnej normy : „ Ako bolo pritom pripomenuté v bode 30 tohto rozsudku v prejednávanej veci, je potrebné spresniť, že čl. 6 ods. 1 smernice 93/13 predstavuje kogentné ustanovenie.“ Okrem toho je potrebné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora táto smernica predstavuje, ako celok, v súlade s čl. 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné k splneniu poslania zverených Európskemu spoločenstvu, a zvlášť k zvyšovaniu životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (rozsudok Mostaza Claro, bod 37).

15. Podľa čl. 6 smernice „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“.

16.Príčiny eminentného záujmu EÚ pri ochrane spotrebiteľov pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami je možné vyvodiť aj zo snahy garantovať spotrebiteľom vyššiu kvalitu života bežných ľudí (por. čl. 51 ASTURCOM Telecomunicaciones). Spotreba participuje na HDP viac ako 50% a je preto dôležitá. Spotrebiteľ však nedokáže poukázať na nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách a ktoré by ho mohli odradiť od kúpy tovaru alebo prijímania služieb. Súdny dvor k ex offo ochrane spotrebiteľa judikoval už aj v spomínanom rozsudku MOSTAZA CLARO:, čl.25 . Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25).

17.Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27).

18.Žalobcovia opätovne poukazujú na judikatúru súdneho dvora napr. aj v rozhodnutí C-76/10 POHOTOVOSTĚ/ Korčkovská. Tam súdny dvor zdôrazňuje, že „vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenia, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, už citovaný, bod 52).Ako je zrejmé, súdny dvor kladie čl. 6 smernice a ochranu spotrebiteľa pred nečestnými zmluvnými podmienkami na úroveň pravidiel, na ktorých musí štát bezvýhradne trvať .

19.Problémové zmluvné podmienky nielenže spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, ale má aj tendenciu negatívne ovplyvniť dôveru spotrebiteľov voči štandardizovaným produktom na trhu. Oprávnený ako osoba podnikajúca na trhu má totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorý im svoje služby poskytuje, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Ak takýmto spôsobom nepostupuje, spreneverí sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 342/09, tiež II.ÚS 3/06).

20.Poskytovanie finančných služieb pre spotrebiteľov musí byť vykonávané s náležitou odbornou starostlivosťou zahŕňajúcou predovšetkým ponuku vhodných zmluvných podmienok pre spotrebiteľa, komunikáciu s dlžníkom, rešpektovanie jeho základných ľudských práv a to tak pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, ako aj počas výkonu zabezpečovacích prostriedkov. Odborná starostlivosť v sebe zahŕňa dobrú vieru, morálku a bezvýhradné rešpektovanie zákona (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 30. 9. 2009, sp. zn. 16CoE/107/2009).

21. Pokiaľ ide o namietanie naliehavého právneho záujmu, treba predovšetkým uviesť, že žaloba bola podaná za účinnosti občianskeho súdneho poriadku, na ustanovenia ktorého súd aj poukáže a podľa ktorého posudzoval naliehavý právny záujem žalobcu, aby sa nezhoršilo postavenie žalobcu - spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu preukázal , keďže boli porušené jeho práva a zákon, prvotne aj samotným znením O. s. p. - § 1 až 3 - podľa ktorých Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, výchova na zachovávanie zákonov ,čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Súdny dvor dbajú na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb. Súdna konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo porušené. Okrem vyššie uvedeného verejného záujmu na ochrane spotrebiteľa je aj jeho cieľom uplatniť relatívnu satisfakciu podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z. z. a taktiež sleduje , aby ho súd zbavil účinkov neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle čl. 6 ods.1 smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách . Naliehavý právny záujem vyplýva nakoniec aj z v čase podania žaloby platného ustanovenia § 153 ods.4 O. s. p. Za určovací žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. považuje súdna prax aj žalobu o neplatnosť právneho úkonu, ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom

na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia (napr. aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 224/2008). Naliehavý právny záujem je daný, lebo by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu a bez tohto určenia by jeho právne postavenie bolo neisté. Pre určovací návrh [§ 80 písm. c) O. s. p.] je charakteristická jeho preventívna povaha: jeho miesto (uplatnenie) je predovšetkým tam, kde ním možno odstrániť stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, ak k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným vhodným právnym prostriedkom, tiež v prípadoch, keď určovací návrh účinnejšie ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jeho prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, ktorá vytvára právny rámec a je zárukou odvrátenia alebo obmedzenia budúcich sporov účastníkov. Právny záujem je naliehavý ale najmä tým, že žalobca môžu dosiahnuť odstránenie spornosti a ochrany svojich práv a oprávnených záujmov a žalovaným petitom môže dosiahnuť úplné a definitívne odstránenie spornosti práva alebo neistoty v žalovanom právnom vzťahu, i s ohľadom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia...A nápravu porušených práv takto dosiahnuť aj u ostatných subjektov, ktoré majú obdobné zmluvy so žalovaným. Pri skúmaní podmienok uvedených v § 80 písm. c / O. s. p., umožňujúcich riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, pôžičke má žalobca - spotrebiteľ (ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v nie poslednom rade i domáca právna úprava), pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je napr. jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). Jeho postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty; ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka) a to tiež aj v súvislosti, ak sa právny úkon prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť ho stanoviť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami (rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1/2009).

22. Žalovaný v tomto prípade pri spracovaní zmluvy a jej podmienok a pri realizácii práv vyplývajúcich zo zmluvy postupoval právne a morálne nekonformne, postupoval v rozpore s najmä samotným právom, teda zákonom a aj dobrými mravmi a aj zásadami poctivého obchodného styku. Zmluva žalovaného uzavretá so žalobcom vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na je koncepciu sledovala zrejme iba zámer pri nastavení mnohých nerovných a znevýhodňujúcich podmienok dlžníka neúmerne posilniť jeho postavenie ako veriteľa na úkor spotrebiteľa a prípadne neskôr ľahko sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Žalovaný pri koncipovaní takéhoto typu zmluvy a pri jej uzatváraní, ako aj postupoval premyslene, do zmluvy zakomponoval množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, sankcií, zaviedol absolútny režim Obchodného zákonníka, ignorujúc ustanovenia občianskeho práva o spotrebiteľoch, hoci úverová zmluva mala a musela obsahovať tieto ustanovenia v zmysle Občianskeho zákonníka, či Zákona o ochrane spotrebiteľa. Napádané obchodné podmienky (ďalej OP) majú byť súčasťou úverovej zmluvy, avšak neboli s predmetnou úverovou zmluvou nijako technicky spojené, opak súdu z toho, ako boli predložené nevyplýva, nehovoriac o tom, že sú písané tak miniatúrnym písmom, že sú ťažko čitateľné aj s použitím technických prostriedkov. Len ťažko možno predpokladať, že sa žalobca s týmito podmienkami mal možnosť pri podpise zmluvy oboznámiť, tak ako to mal prehlásiť, súd má za to, že žalovaný postupoval v rozpore s ustanovením § 3 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právnické osoby dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov.

23. Zmluva je dvojstranný (prípadne viacstranný) právny úkon, ktorý vzniká konsenzom, t.j. úplným a bezpodmienečným prijatím (akceptáciou) návrhu na uzavretie zmluvy. Návrh zmluvy (oferta) i jeho prijatie (akceptácia) sú jednostranné adresované právne úkony. Obvykle bývajú na jednej listine. I pre tieto jednotlivé jednostranné právne úkony platí, že musia spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom všeobecne, a to náležitosti osoby, náležitosť vôle, prejavu, pomeru vôle a prejavu a náležitosť predmetu právneho úkonu. Týmto posledne uvedenými náležitosťami sú možnosť predmetu právneho úkonu (§ 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a jeho dovolenosť (§ 39 Občianskeho zákonníka). Nedovolenosť právneho úkonu je daná vtedy, ak je úkon v rozpore so zákonom alebo zákon obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V rozpore so zákonom sú tie právne úkony, ktorých vznik, alebo ich plnenie, je výslovne zakázané, resp. ktoré sa svojím obsahom alebo účelom priečia zákonnému zákazu.

Právnymi úkonmi, ktoré zákon obchádzajú, sú také právne úkony, ktoré síce neodporujú výslovnému zákazu zákona, avšak svojimi dôsledkami smerujú k výsledku, ktorý zákonu odporuje.

24. Ak je určitý úkon absolútne neplatný, nastáva jeho neplatnosť priamo zo zákona už v čase jeho vykonania. Ani pri uplatnení princípov spravodlivosti a dobrých mravov pri výkone práv a povinností nemá súd možnosť dodatočne zvážiť, či absolútnu neplatnosť úkonu „uzná alebo neuzná“ (resp. či ju zohľadní alebo nezohľadní). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (z úradnej povinnosti - ex officio). (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 144/2010).

25. Úverová zmluva dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatná a pokiaľ je neplatná, tak nemôže byť potom platný akýkoľvek právny úkon, ktorý nadväzuje na tento neplatný úkon, tak nemôžu byť platné ani záložné zmluvy či iné zmluvy nadväzujúce na úverovú zmluvu. Ak súd teda vyslovil, že predmetná zmluva je neplatná, tak potom logicky má súd za to, na rozdiel od žalovaného, že na základe neplatnej úverovej zmluvy a s ňou súvisiacej záložnej zmluvy, má zmysel (súd to uvádza preto, lebo žalovaný sa vyjadril, že nemá zmysel zakázať vykonať dražbu) zakázať vykonať dražbu a za týchto okolností by vykonanie dražby bolo protizákonné, bez právneho základu.

26. Právna teória, ale aj Občiansky zákonník, rozlišuje medzi zmluvami, ktoré sú absolútne alebo relatívne neplatné. Rozdiel medzi nimi je ten, že na absolútne neplatný právny úkon musí súd prihliadať ex offo aj bez námietky účastníkov konania. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege), a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Toto právo sa nepremičuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú.

27. Súd má povinnosť ex offo prihliadať na práva spotrebiteľov v sporovom či aj v exekučnom konaní, pričom bola táto povinnosť súdov špeciálne zakotvená do právneho poriadku SR.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah (bez ohľadu na zmluvnú voľnosť tento obsah stanoviť, na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, a na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere) ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich správania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Ide o absolútnu neplatnosť, ktorej sa môže dovoliť ktokoľvek a kedykoľvek. Občiansky zákonník, ani iný predpis nedefinuje pojem dobré mravy konkrétne, s výnimkou § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, kde sa uvádza, že predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, ktorými sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Termín „dobré mravy“ nachádzame napríklad aj v ustanoveniach § 3, § 39, § 148, § 424, § 469a, § 482 Občianskeho zákonníka a iných.

30. Teória a aj súdna prax zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Dobré mravy netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Občiansky zákonník teda sám nedefinuje pojem dobré mravy, no teória a súdna prax však zhodne považujú dobré mravy za všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do občianskeho práva. Z toho vyplýva, že tieto morálne pravidlá majú objektívnu povahu, a preto aj akékoľvek súhlasné, a teda subjektívne

motivované vyhlásenie zmluvných strán, nie je smerodajné v tom, či nimi uzavretá zmluva je v súlade s dobrými mravmi, alebo nie. (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2008, sp. zn. 16Co/152/2008).

31. Dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. (uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

32. Je pravidlom, že súlad obsahu právneho úkonu s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy, bez ohľadu na to, či bol výsledkom slobodného dojednaní medzi účastníkmi zmluvy. (nálež Ústavného súdu ČR zo 7. mája 2009, sp. zn. I. ÚS 523/07).

33. Všetky podstatné stránky úverovej zmluvy sú zamerané a formulované jednostranne a tak, aby sa ich prostredníctvom dosiahol na jednej strane sociálne nepriaznivý a spoločensky nežiadúci účel tým, aby občan bol vystavený na milosť či nemilosť banky, bez žiadnych práv / v zmluve niet pre spotrebiteľa žiadne právo / a mohol byť drastickým spôsobom a mnohorakým spôsobom šikanizovaný , čo zákon zakazuje a na druhej strane, aby sa dosiahol rýchly a neprímeraný majetkový prospech bez vedomia dlžníka či možnosti jeho kontroly postupu veriteľa. Pritom ide aj o možný zásah do ústavných práv - práva bývania, o ktoré žalobca môže prísť, čo vyžaduje zvýšenú ochranu.. Je to príklad amorálneho, antisociálneho a antihumánneho správania sa podnikateľského subjektu v súkromnoprávných vzťahoch, a teda na tej najelementárnejšej úrovni je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

34. Aj keby sa teoreticky aj pripustilo, že treba predmetnú zmluvu posudzovať iba podľa Obchodného zákonníka., bez aplikácie ustanovení Občianskeho. zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľov, ktoré sú v prospech spotrebiteľov oproti ustanoveniam Obchodného zákonníka, a ktoré je nutné aplikovať, tak i v takom prípade by bola zmluva z tých istých dôvodov v rozpore zas so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 Obch. zák. Korektív uplatnenia zásad poctivého obchodného styku má byť poslednou možnosťou (ultima ratio), ako vo výnimočných prípadoch zmierniť či odstrániť prílišnú tvrdosť zákona v situácii, v ktorej by sa priznanie uplatneného nároku javilo krajne nespravodlivým. Ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka je tak treba vnímať ako príkaz sudcovi, aby rozhodoval v súlade s ekvitou, pričom, oproti dobrým mravom dovoľujú zásady poctivého obchodného styku zobrať do úvahy osobitosti profesionálnych vzťahov podnikateľského prostredia a jeho špecifickej etiky. Vzhľadom k prevažujúcej profesionalite týchto vzťahov možno dokonca, vo všeobecnej rovine, konštatovať, že citlivosť k aspektom sociálnej spravodlivosti je v režime obchodného práva o niečo slabšia, čo môže viesť k tomu, že za poctivé v obchodnoprávnej rovine možno, podľa okolností, považovať ešte aj postupy, ktoré by sa vo sfére všeobecného občianskeho práva mohli javiť už ako nemravné (viď napr. Obchodným zákonníkom v § 267 ods. 2 vylúčená možnosť namietat' v obchodnoprávných vzťahoch tieseň a nápadne nevýhodné podmienky). Napokon aj v rozhodnutí zo dňa 1. júna 2008 sp. zn. 29 Odo 1027/2006 Najvyšší súd pripustil, že normatívne systémy poctivého obchodného styku a dobrých mravov sa obsahovo nekryjú. (o. i. aj rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 20. januára 2009, sp. zn. 29 Cdo 359/2007) .

35. Zákon explicitne nekonfrontuje navzájom inštitút dobrých mravov a inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Každopádne na to, aby sa skonštatovala blízkosť týchto inštitútov z hľadiska ich významu a zákonom sledovaného cieľa ratio legis, netreba použiť ani zložité výkladové metódy. Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, aj takto sa dajú definovať dobré mravy, ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom.

36. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej, rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. (už spomínané uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

37. Poskytovanie finančných služieb oprávnenými subjektmi pre spotrebiteľov ale musí byť vykonávané s náležitou odbornou starostlivosťou zahŕňajúcou predovšetkým ponuku vhodných zmluvných podmienok pre spotrebiteľa, komunikáciu s dlžníkom, rešpektovanie jeho základných ľudských práv a to tak pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy, ako aj počas výkonu zabezpečovacích prostriedkov. Odborná starostlivosť v sebe zahŕňa dobrú vieru, morálku a bezvýhradné rešpektovanie zákona. (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica z 30. 9. 2009, sp. zn. 16CoE/107/2009).

38. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Zmyslom ustanovenia § 3 ods. 1 Obč. zák. , podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá akoby zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26. 6. 1997, sp. zn. 3 Cdon 69/96).

40. V rozpore s dobrými mravmi sú tak v podstate všetky časti zmluvy a obchodné podmienky, ako vyplýva z rozsahu z napádaných ustanovení zmluvy a OP žalobcom, s ktorými dôvodmi sa súd v celom rozsahu stotožnil.

41. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na široko koncipované oprávnenia žalovaného v pomere k nim bez žiadnej jeho povinnosti - okrem prvotného poskytnutia peňazí za istých podmienok, pričom žalobcovi sa nepriznávajú žiadne práva, či možnosti jednostranných sankcií, spotrebiteľ ničím takým nedisponuje, a tiež poukazuje i na ďalšie ustanovenia zmluvy a OP, ktoré súd považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, a z ktorých možno usúdiť, že nie sú v súlade so spoločenskými, kultúrnymi a mravnými normami. Rétorika v zmluve, ako aj OP čo sa týka žalobcu je v prevažnej miere „je povinný...bezodkladne oznámi..“, na rozdiel od žalovaného, ktorý „nie je povinná...je oprávnená...podľa uváženia...“

42. Nemorálnym je už len to, že banka vedome odignorovala všetky práva spotrebiteľa stanovené právnym predpisom či medzinárodnými aktami a tieto vedome obišla, aby bola vo výhodnejšej a šikanizujúcej pozícii. A ak niekto koná vedome rozpore so zákonom či obchádza zákon, a s uvádzaným zámerom, je tento úkon sám osebe nielen nemorálnym, odporujúcim dobrým mravom, ale na viac preto ešte neplatným pre rozpor a obchádzanie zákona / § 39 Obč. zák. / .

43. Veľká časť ustanovení v posudzovanej úverovej zmluve je v rozpore so zákonom a obchádza jeho ustanovenia, čím spôsobuje jednako neplatnosť nielen týchto častí zmluvy, ale pre ich počet a ich charakter robia ju neschopnou platnosti ako celok, v dôsledku čoho je podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka predmetná úverová zmluva neplatná. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. - § 41 Obč. zák. A pri vypustení vytýkaných neprijateľných podmienok strácajú ostatné ustanovenia zmluvy zmysel a nespĺňajú náležitosti vyžadované zákonom pre daný typ zmluvy, nemožno ich oddeliť od zvyšku zmluvy bez toho, aby zmluva ostala platnou. V zmluve o úvere sú ustanovenia v rozpore s obmedzeniami, resp. ich obchádzajú, vyplývajúcimi v tom z ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona o bankách, ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa č.250/2007 Z. z., smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, právom EÚ. V zmluve o úvere preto nemôžu absentovať ustanovenia týchto zákonov a noriem, smerníc a nemôžu sa účelovo obchádzať, resp. byť s nimi v rozpore. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove z 21.11.2012, sp. zn. 18 Co 109/2011, v ktorom odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere nielen pre rozpor jej niektorých ustanovení so zákonom, ale i pre početné neprijateľné podmienky. Totiž, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že

túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. - § 41 Obč. zák. Pritom súd, aj vzhľadom na judikatúru európskeho súdneho dvora tieto podmienky nemôže ani nahrádzať svojím rozhodnutím.

44. Súd za neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, a preto neplatné, považuje a vyslovil to vo výroku tohto rozsudku tieto:

a) bode 2.2 uvedenej zmluvy v znení: „Čiastka C úveru vo výške 3 284,50 eur bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) číslo: XXX XXX XXXX XXXX“

b) bod 2.2 uvedenej zmluvy v znení: Poplatky sú uvedené v Cenníku, ktorý je prílohou tejto Úverovej zmluvy. V prípade zmeny výšky poplatkov Cenníka budú platiť poplatky platné v čase ich účtovania. O zmene Cenníka s oznámením o dátume jej účinnosti sa Klient môže oboznámiť v obchodných priestoroch Banky a/alebo na webovej stránke Banky“

c) bode 3.1 uvedenej zmluvy v znení: „Klient vyhlasuje, že všetky údaje uvedené v žiadosti a tejto Úverovej zmluve sú pravdivé, aktuálne a úplné.“

d) bode 3.2 uvedenej zmluvy v znení: Klient vyhlasuje, že súhlasí s prevedením Úveru tak, ako je to uvedené v článku 2 tejto Úverovej zmluvy a prevod finančných prostriedkov bol uskutočnený na jeho základe.!

e) bode 3.3 uvedenej zmluvy v znení: „Klient vyhlasuje, že sa s Bankou dohodol na tom, že výšku Úveru A a/alebo B môže Banka jednostranne zmeniť v prípade, ak po podpise úverovej zmluvy nastanú nasledovné skutočnosti a) nesplnenie odkladacích podmienok čerpania úveru podľa bodu 9 OP k termínu čerpania úveru a/alebo b) uhradenie predpísanej splátky a/alebo uhradenie časti predpísanej splátky. Klient berie na vedomie a súhlasí s tým, že zmenou výšky časti Úveru A a/alebo B sa výška mesačnej anuitnej splátky, ani celková výška Úveru nemení.“

f) bode 3.4 uvedenej zmluvy v znení: „Klient potvrdzuje, že sa pred podpisom tejto úverovej zmluvy oboznámil so znením OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy a s ich obsahom.“

g) bode 3.5 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy klient vyhlasuje, že NIE JE (NIE SÚ) osobou (osobami) s osobitným vzťahom k Banke podľa § 35 ods. 4 Zákona o bankách. V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je Klient vedomí toho, že Úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom, keď sa Banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju.“

h) bode 3.6 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient výslovne súhlasí, aby v prípade, ak nesplní svoj záväzok riadne a včas podľa tejto Úverovej zmluvy, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok (ďalej len „CFH“), prípadne akákoľvek spoločnosť, ktorá vykonáva funkciu Sprostredkovateľa podľa OP, bola oprávnená v mene Banky ako veriteľa požadovať od zamestnávateľa Klienta vykonávanie zrážok zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči Dlužníkovi. pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto Úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

i) bode 3.7 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas s postúpením pohľadávky Banky vyplývajúcej z tejto úverovej zmluvy, jej zániku alebo porušenia, vrátane splatného príslušenstva, a to aj pred jej splatnosťou ako aj po splatnosti v súlade s podmienkami uvedenými v OP.“

j) bode 3.8 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas so spracovaním jeho osobných údajov uvedených v tejto Úverovej zmluve Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi v bodoch 64 a 65 OP za účelom overovania úverovej spôsobilosti Klienta, kontroly rizika budúcich obchodov a ďalších účelov uvedených v OP. Klient udeľuje súhlas v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, a to na dobu desiatich rokov od vysporiadania právnych vzťahov vyplývajúcich z Úverovej zmluvy.“

k) bode 3.9 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient vyjadruje súhlas s poskytnutím informácií tvoriacich predmet bankového tajomstva banke a ďalej so sprístupnením informácií tvoriacich predmet bankového tajomstva Bankou osobám a v rozsahu uvedenom v bodoch 63 - 71 OP.“

l) bode 5.1 uvedenej zmluvy v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré by v budúcnosti medzi nimi vznikli, budú riešené dohodou Strán. Ak nedôjde k dohode podľa predchádzajúcej vety, akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor bude rozhodovať v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie. Touto rozhodcovskou doložkou nie je dotknuté právo ktorejkoľvek zo zmluvných strán žiadať o vydanie predbežného opatrenia alebo platobného rozkazu na všeobecnom súde.“

m) bode 6.2 uvedenej zmluvy v znení: „neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú OP, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto Úverovej zmluve a

Cenníku. V prípade zmeny OP a/alebo Cenníka z dôvodov tam uvedených sa za neoddeliteľnú súčasť Úverovej zmluvy považujú OP a Cenník, zverejnené v priestoroch pobočiek Banky a/alebo na webovej stránke Banky. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy, OP a Cenníka majú prednosť ustanovenia dokumentu v poradí uvedenom v tejto vete.“

n) bode 6.4 uvedenej zmluvy v znení: „Banka môže požadovať, aby Klient vrátil celú poskytnutú sumu Úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie veriteľa stane okamžite splatnou aj v prípadoch, ak nastane okamžitá splatnosť iného úveru poskytnutého bankou, ktorá je zabezpečená záložným právom k tej istej nehnuteľnosti ako úver poskytnutý podľa týchto podmienok.“

o) bode 6.5 uvedenej zmluvy v znení: „Podpisom tejto Úverovej zmluvy Klient potvrdzuje prevzatie OP a Cenníka.“

p) bode 6.5 uvedenej zmluvy v znení: „Zmluvné strany prehlasujú, že táto Úverová zmluva nebola uzatváraná v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, že si Úverovú zmluvu pred podpisom prečítali, porozumeli jej obsahu, s ktorým súhlasia a na dôkaz toho pripájajú svoje podpisy.“

45. Súd za neprijateľné zmluvné podmienky v OP, a preto neplatné, považuje a vyslovil to vo výroku tohto rozsudku tieto:

a) bode 11 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka nie je povinná povoliť čerpanie v prípade nesplnenia ktorejkoľvek odkladacej podmienky v zmysle bodu 9 OP, okrem prípadov uvedených v bode 13 OP alebo po zistení iných skutočností, ktoré sú v rozpore s úverovou politikou Banky, resp. Sprostredkovateľa.“

b) bode 17 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená od Dlžníka požadovať poplatky podľa platného Cenníka VÚB, a.s. alebo poplatky uvedené priamo v Úverovej zmluve, ktoré nesúvisia s Cenníkom VÚB, a.s., pričom zaviazaní sú povinní požadované poplatky zaplatiť včas a v plnej výške. K poplatkom Banky súvisiacim s Úverom a s uzavretím Úverovej zmluvy patria najmä: poplatok za úkony notára, poplatok za zmenu zmluvných podmienok, poplatok za upomienky, poplatok za predčasné splatenie Úveru (ak nie je v Úverovej zmluve dohodnuté inak). prehľad jednotlivých poplatkov podľa Cenníka VÚB, a.s. a ich výšky v čase uzatvorenia Úverovej zmluvy je uvedený v Úverovej zmluve vrátane dôvodov na ich prípadnú zmenu. V prípade zmeny výšky poplatkov alebo ich druhu podľa Cenníka, budú platiť poplatky platné v čase ich účtovania. So znením zmeneného Cenníka sa Klient môže oboznámiť v obchodných priestoroch Banky a/alebo na webovej stránke Banky.“

c) bode 18 týchto obchodných podmienok v znení: „Výška anuitných mesačných Splátok je uvedená v Úverovej zmluve a Dlžník sa zaväzuje splácať Úver vo výške podľa Úverovej zmluvy, alebo vo výške, ktorá bude Dlžníkovi písomne oznámená v prípade jej zmeny.“

d) bode 22 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný splácať Úver mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Úverovej zmluve najneskôr k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca v rámci dohodnutej lehoty splatnosti Úveru. Ak prípadne tento deň na deň pracovného voľna, je príslušná anuitná splátka splatná v predchádzajúci pracovný deň pred týmto dňom pracovného voľna.“

e) bode 24 týchto obchodných podmienok v znení: „Splátky došlé pred určeným dňom splatnosti nemajú vplyv na splátku istiny a v prospech Úverového účtu Klienta sa zaúčtujú ku dňu splatnosti príslušnej splátky.“

f) bode 28 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je oprávnený splatiť poskytnutý Úver vrátane splatného príslušenstva pred dohodnutým termínom splatnosti. Za predčasné splatenie Úveru je Klient povinný zaplatiť poplatok podľa Cenníka. V prípade, že Klient splatí poskytnutý Úver vrátane splatného príslušenstva pred dohodnutým termínom splatnosti, má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia Úveru do jeho splatenia. Klient je oprávnený vykonať aj mimoriadnu splátku Úveru. Pre účely vykonania predčasného splatenia Úveru alebo mimoriadnej splátky Úveru je Klient povinný vopred písomne oznámiť Banke plánované vykonanie predčasného splatenia alebo mimoriadnej splátky a to spravidla 15 dní pred plánovaným termínom úhrady. V prípade vykonania mimoriadnej splátky neplatia pre Klienta ustanovenia bodu 29 týchto OP.“

g) bode 29 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka Klienta zaplatená v prospech Banky sa započítava voči pohľadávkam Banky v poradí určenom podľa uváženia Banky v prvom rade na úhradu splatného príslušenstva záväzku a až potom na úhradu splatnej istiny, pričom staršie pohľadávky majú prednosť pred mladšími.“

h) bode 30 týchto obchodných podmienok v znení: „Úver je zabezpečený: a) Záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti akceptovanej bankou; b) dohodou o zrážkach zo mzdy.“

i) bode 32 týchto obchodných podmienok v znení: „Stanovenie hodnoty založenej nehnuteľnosti zabezpečuje Sprostredkovateľ prostredníctvom svojich špecialistov na oceňovanie nehnuteľností na základe metodiky a spôsobu akceptovaných Bankou. Za vykonanie ohodnotenia zakladanej

nehnutelnosti je Klient povinný Banke uhradiť poplatok vo výške 2,5 % z výšky poskytnutého úveru klientovi, min. 200 € pre prvý úver, od výšky poskytnutého úveru nad 13 500 € je to 2,5 % do 13 500 € + 1 % zo sumy nad 13 500 € pre každý ďalší úver min. 82,98 €. poplatok je zahrnutý do celkovej výšky úveru.“

j) bode 34 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka alebo Sprostredkovateľ má právo požadovať od Záložcu podklady na ohodnotenie nehnuteľnosti tak pred poskytnutím Úveru, ako aj po celý čas trvania pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy na účely kontroly stavu hodnoty založenej nehnuteľnosti. Záložca je povinný umožniť poverenému zástupcovi Banky obhliadku nehnuteľnosti kedykoľvek na požiadanie zo strany Banky.“

k) bode 35 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný informovať banku o všetkých zmenách na založenej nehnuteľnosti, ktoré môžu viesť k objektívnemu zníženiu hodnoty založenej nehnuteľnosti, najmä pri: poškodení založenej nehnuteľnosti, ktoré môže mať vplyv na jej stavebno-technický stav, predajnosť alebo účel užívania nehnuteľnosti, vykonaní stavebných úprav alebo zmene účelu užívania založenej nehnuteľnosti, ktoré môžu mať vplyv na hodnotu nehnuteľnosti, úmrtí Záložcu, ak nie je totožný s klientom.“

l) bode 36 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný pri podstatnom poškodení alebo zničení Predmetu zabezpečenia rešpektovať požiadavku banky zabezpečiť doplnenie zabezpečenia Úveru zriadením Záložného práva k inej nehnuteľnosti.“

m) bode 37 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný umožniť oprávnenému zamestnancovi Banky/alebo Sprostredkovateľa vykonať fyzickú previerku stavu Predmetu zabezpečenia, pokiaľ dôjde k zániku alebo znehodnoteniu Predmetu zabezpečenia, je Dlžník povinný škodu odstrániť bez zbytočného odkladu. Pokiaľ dôjde k poškodeniu Predmetu zabezpečenia v takom rozsahu, že to bude mať za následok objektívne zníženie jeho ceny, prípadne keď ku zníženiu ceny dôjde v dôsledku zmien na trhu s nehnuteľnosťami, banka má právo požadovať vyhotovenie znaleckého posudku alebo vyzvať Dlžníka, aby doplnil zabezpečenie Úveru zriadením záložného práva k inej vhodnej nehnuteľnosti. Ak tak Dlžník neurobí do 3 mesiacov od doručenia výzvy, je Banka oprávnená požadovať okamžité splatenie celej nesplatennej čiastky úveru vrátane príslušenstva plynúceho z úverového vzťahu.“

n) bode 38 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka má voči Klientovi právo na úhradu všetkých poplatkov a nákladov, ktoré jej vzniknú v súvislosti s realizáciou zmeny zabezpečenia Úveru na základe výzvy doručenej Klientovi.“

o) bode 39 týchto obchodných podmienok v znení: „Z výťažku realizovaného Záložného práva budú prednostne uhradené poplatky podľa OP a cenníka, potom úroky z omeškania pred úrokmi a istinou.“

p) bode 40 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade úmrtia záložcu, ktorý nie je klientom, je Klient povinný ponúknuť Banke inú nehnuteľnosť na zabezpečenie Úveru Záložným právom a to najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia úmrtia Záložcu, pokiaľ v uvedenej lehote nebude ukončené dedičské konanie alebo pokiaľ sa Dlžník nestane dedičom Predmetu zabezpečenia; v tejto súvislosti je Klient povinný v uvedenej lehote predložiť Banke znalecký posudok k novej nehnuteľnosti alebo požiadať Banku o interné ocenenie nehnuteľnosti pre účely stanovenia jej hodnoty podľa metodiky banky vrátane predloženia listu vlastníctva nie staršieho ako dva mesiace, a to pre účely uzavretia Záložnej zmluvy.“

q) bode 41 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný informovať banku bez zbytočného odkladu o zmene zamestnania, o zmene adresy, o rozvoze manželstva, o úmrtí Záložcu alebo o zániku záložcu (pokiaľ sa jedná o právnickú osobu) v prípade, keď Záložca nie je totožný s osobou Dlžníka, o úmrtí spoludlžníka.“

r) bode 44 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená odmietnuť poskytnutie Úveru alebo jeho časti alebo môže požadovať, aby Klient vrátil celú poskytnutú sumu Úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie veriteľa stane okamžite splatnou, v prípadoch ak:“ v spojení s bodom

44.3 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient, prípadne Záložca, nevykonajú doplnenie zabezpečenia Úveru v súlade so Záložnou zmluvou“

44.5 týchto obchodných podmienok v znení: „po čerpaní úveru Banka zistí, že vo vzťahu k predmetu zabezpečenia nie je záložným veriteľom v 1. rade“

44.7 týchto obchodných podmienok v znení: „proti Predmetu zabezpečenia alebo jeho časti je nariadené exekučné konanie alebo výkon rozhodnutia z podnetu iného veriteľa, ako je Banka“

44.8 týchto obchodných podmienok v znení: „je predmet zabezpečenia dotknutý konkurzným konaním, vyrovnaním alebo sa stane predmetom konkurzného konania, vyrovnávacieho konania, dražobného konania alebo súdneho sporu, prípadne zjavne hroziaceho súdneho sporu“

44.9 týchto obchodných podmienok v znení: „dôjde k zníženiu hodnoty Predmetu zabezpečenia alebo zhoršeniu jej fyzického stavu do takej miery, že zabezpečenie Úveru je nedostačujúce“

44.10 týchto obchodných podmienok v znení: „k Predmetu zabezpečenia vznikne záložné právo alebo ťarcha v prospech iného subjektu bez súhlasu banky“

44.11 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca bez súhlasu Banky Predmet zabezpečenia prenajme alebo predá, alebo prevedie akékoľvek práva k nej na tretiu osobu“

44.12 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca poruší akýkoľvek záväzok voči Banke alebo Sprostredkovateľovi, alebo jeho vyhlásenie sa stane alebo sa ukáže nepravdivým“

44.13 týchto obchodných podmienok v znení: „na Klienta, ktorého príjem bol jediným zdrojom splácania Úveru, je uvalená väzba, prípadne má nastúpiť výkon trestu“

44.14 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient alebo Záložca bez súhlasu Banky zmení stavebným alebo určitým administratívnym zásahom charakter Predmetu zabezpečenia“

44.15 týchto obchodných podmienok v znení: „nastane okamžitá splatnosť iného úveru, ktorý banka poskytla tomu istému Klientovi alebo inému Klientovi, ktorý je zabezpečený Záložným právom k tej istej nehnuteľnosti ako Úver poskytnutý podľa týchto Obchodných podmienok.“

s) bode 47 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade porušenia povinností Klienta zakladajúcich právo banky na predčasné splatenie Úveru podľa bodu 44 OP alebo v prípade porušenia zmluvných podmienok, má Banka nárok na úhradu zmluvnej pokuty až do výšky 331,- eur. Nárok Banky na náhradu škody tým nie je dotknutý.“

t) bode 48 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade postúpenia pohľadávky Banka bezodkladne oznámi túto skutočnosť Klientovi (vrátane Záložcu, ak nie je totožný s Klientom). postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka všetky práva a povinnosti Banky vyplývajúce z Úverovej zmluvy a týchto Obchodných podmienok vrátane práv a povinností Banky súvisiacich so zabezpečením Úveru, s čím Klient vyjadruje svoj súhlas.“

u) bode 50 týchto obchodných podmienok v znení: „V prípade odstúpenia od Úverovej zmluvy je Dlžník povinný vrátiť čerpané peňažné prostriedky poskytnuté Bankou vrátane príslušenstva pohľadávky a súčasti pohľadávky v lehote určenej v písomnom oznámení Banky o odstúpení od Úverovej zmluvy.“

v) bode 54 týchto obchodných podmienok v znení: „Náklady spojené s realizáciou Záložného práva (náklady dobrovoľnej verejnej dražby, exekučného konania, notárske poplatky, správne poplatky, poštovné náklady a iné) sú príslušenstvom pohľadávky banky. Dlžník alebo osoba zabezpečujúca Pohľadávku banky sa zaväzuje ich uhradiť Banke, pričom úhrada je zabezpečená Záložným právom.“

w) bode 57 týchto obchodných podmienok v znení: „Pokiaľ Dlžník poskytol Banke viacero Záložných práv alebo iných zabezpečení, Banka podľa vlastného uváženia rozhodne o spôsobe a podmienkach uspokojenia sa. Výkonom jedného zo Záložných práv nie je a nebude nijako dotknuté iné Záložné právo a/alebo iné zabezpečenie Pohľadávky banky,“

x) bode 58 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru so splatným príslušenstvom doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu Klienta. Tieto písomnosti vrátane upomienok sa považujú za doručené Klientovi dňom, keď ich podľa údajov Banky prevzal osobne. Písomnosť sa v prípade nedoručiteľnosti považuje za doručenú piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov Banky daná na poštovú prepravu.“

y) bode 59 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient výslovne súhlasí so zasielaním Výzvy na úhradu Splátky alebo upomienky k neuhradenej Splátke, akéhokoľvek iného upozornenia na porušenie podmienok Úverovej zmluvy zo strany Klienta alebo informácií o ponuke produktov a služieb Banky a Sprostredkovateľa (ďalej len „Výzva“) elektronickou formou. Klient súhlasí, že obsahom Výzvy môžu byť informácie tvoriace predmet bankového tajomstva.“ v spojení s bodom 60 VOP: „Výzva zaslaná Klientovi elektronicky sa považuje za doručenie dňom odoslania SMS správy, dňom odoslania elektronickej pošty alebo dňom odoslania odkazu do odkazovej schránky Klienta, uvedený spôsob doručovania je rovnocenný s doručením poštou. Klient nesie zodpovednosť za uvedenie nesprávnych údajov v Úverovej zmluve.“

z) bode 63 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient je povinný bezodkladne informovať Sprostredkovateľa o všetkých zmenách, ktoré nastali v právnych skutočnostiach týkajúcich sa Klienta (najmä zmena mena, priezviska, obchodného mena, adresy, sídla, kontaktných telefónnych čísel, oprávnenia konať a pod.), pričom predloží Sprostredkovateľovi aj doklad osvedčujúci takúto zmenu. Za oznámenie nových údajov zodpovedá v plnom rozsahu Klient a pre Sprostredkovateľa sú záväzné posledné oznámené údaje Klienta.“

aa) bode 64 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka je oprávnená oznamovať v rámci medzibankového informačného systému údaje charakterizujúce Klienta. Klient súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch poskytnutých Klientovi, údajoch o pohľadávkach,

údajov o zabezpečení pohľadávok, ktoré má voči nemu Banka z poskytnutých Úverov, údajov o zabezpečení, ktoré Klient poskytuje za splácanie Úverov a bankových záruk, údajov o jeho bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov Klienta, a to vrátane údajov získaných Bankou v priebehu rokovania o uzatvorení týchto obchodov, ktoré podliehajú ochrane bankového tajomstva v rozsahu stanovenom zákonom o bankách, a to podniku pomocných bankových služieb, ktorý je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií podľa zákona.“

v spojení s bodom 65 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient ďalej vyslovuje súhlas s poskytnutím osobných údajov a údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva (ďalej len „údaje a informácie“) subjektom uvedeným na internetovej stránke banky. Klient ďalej súhlasí, aby banka sprístupnila bankové tajomstvo externým poradcom Banky.“

v spojení s bodom 66 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient berie na vedomie, že jeho osobné údaje môžu podliehať prenosu do Talianska.“

v spojení s bodom 67 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient dáva Banke súhlas, aby poskytla osobné údaje Klienta osobám uvedeným v bodoch 64 - 65 OP na účel výkonu činností súvisiacich so sprostredkovaním, poskytnutím a správou Úveru alebo na účel na internetovej stránke Banky.“

a v spojení s bodom 68 týchto obchodných podmienok v znení: „Klient podpisom žiadosti vyjadril súhlas, aby osoby uvedené v žiadosti/Úverovej zmluve a v týchto OP spracúvali jeho osobné údaje v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov v rozsahu, v akom sú osobné údaje uvedené v žiadosti/Úverovej zmluve, na účely marketingu, uzatvárania a vykonávania obchodov na obdobie 10 rokov od podpisu žiadosti a v prípade uzatvorenia Úverovej zmluvy na obdobie 10 rokov od zániku predmetného záväzkového vzťahu. Klient je oprávnený písomne odvolať tento súhlas najskôr 1 rok po podpise žiadosti a v prípade uzatvorenia Úverovej zmluvy najskôr 1 rok od zániku predmetného záväzkového vzťahu, a to písomným oznámením doručeným Banke, v ktorej je vedený príslušný úverový účet. V prípade, že bol vyjadrený súhlas Klienta priamo v Úverovej zmluve, platia podmienky súhlasu uvedené v Úverovej zmluve.“

bb) bode 75 týchto obchodných podmienok v znení: „Dlžník podpisom žiadosti o poskytnutie Úveru/Úverovej zmluvy potvrdzuje, že všetky údaje v žiadosti o poskytnutie Úveru v Úverovej zmluve sú pravdivé, aktuálne, úplné a poskytnuté dobrovoľne a v prípade akýchkoľvek zmien ich okamžite nahlási VÚB, a.s. Banka nie je zodpovedná za zisťovanie, overovanie správnosti a aktuálnosti akýchkoľvek údajov, ktoré Dlžník poskytol.“

cc) bode 76 týchto obchodných podmienok v znení: „Zmena Úverovej zmluvy, s výnimkou zmeny úrokovej sadzby po uplynutí 5 rokov, je možná len písomnou dohodou zmluvných strán. Za zmenu zmluvných podmienok vyvolaných Klientom je Klient povinný zaplatiť poplatok vo výške uvedenej v platnom Cenníku.“

dd) bode 78 týchto obchodných podmienok v znení: „Banka si vyhradzuje právo na zmenu OP a Cenníka najmä z dôvodu upravenia výšky úrokovej sadzby, z dôvodu zmien na trhu realít, z dôvodu podstatnej zmeny príslušných právnych predpisov a z dôvodu rozviazania zmluvného vzťahu medzi bankou a Sprostredkovateľom, pričom v prípade zmeny OP Banka zabezpečí zverejnenie novej verzie na výveskách v obchodných priestoroch banky a na internetovej stránke Banky najneskôr 15 dní pred nadobudnutím ich účinnosti.“

46. Ako je z vyššie uvedeného zrejme, zmluva, aj OP obsahujú množstvo neprijateľných podmienok, súd sa s ich vyhodnotením a dôvodmi neprijateľnosti stotožnil s názorom žalobcu, pričom rozoberie aspoň niektoré z tohto množstva. Pre početnosť neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú neplatnými, nie je zmluva ako celok udržateľná, lebo vadami trpia nielen jej podstatné náležitosti, ale v podstate všetky jej články. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove z 21.11.2012, sp. zn. 18 Co 109/2011, v ktorom odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý určil neplatnosť zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky. Odvolací súd, napriek snahe udržať zmluvu v platnosti, ustálil, že táto nie je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná, keďže vadami netrpia iba jej podstatné náležitosti, ale v podstate všetky časti (články). Neprihliadal pritom na výhodnosť neplatnosti zmluvy pre toho ktorého účastníka zmluvy, ale na objektívne hľadisko, či je zmluva ako celok neplatná resp. ďalej možná (cieľ zakotvený v čl. 6 ods. 1 in fine smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Za dôležité tiež považoval hľadisko, či by zmluvné strany mali vôľu na kontrakte bez neplatných klauzúl. Za neprijateľnú určil odvolací súd s poukazom na judikatúru nemeckého Najvyššieho spolkového súdneho dvora aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Odvolací súd si v tomto smere osvojuje nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie

sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. V tomto zmysle za neprijateľné súdy posúdili napríklad paušálne náklady s uplatnením pohľadávky, zmluvné sankcie, úroky z omeškania a cenu odplaty za poskytnutie úveru. Odvolací súd za neprijateľnú podmienku určil aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňovalo inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Odvolací súd vyjadril tiež názor, že slovenská právna úprava výkonu záložného práva umožňujúca uspokojenie pohľadávky dodávateľa z majetku spotrebiteľa bez súdnej kontroly je v kolízii s princípom efektivity unijného práva a umožňuje obísť dôležitý prvok práva EÚ, ktorým je ex offio súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok.

47. V prípade negatívnych zmien týkajúcich sa zabezpečenia, resp. v prípade ak sa podľa veriteľa zníži hodnota zabezpečenia vo vzťahu k výške Úverovej pohľadávky, je Veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka, aby bez zbytočného odkladu doplnil zabezpečenia Úverovej pohľadávky na veriteľom požadovanú hodnotu. Uvedené platí aj v prípade zhoršenia sa ekonomickej a finančnej situácie dlžníka, na čo sa v zmluve, ani OP neprihliada. Žalovaný nebral do úvahy zlý zdravotný stav žalobcu opakovane si pretrhol achilovku, bol hospitalizovaný, podstúpil viaceré operácie, absolvoval sériu rehabilitácií. V dôsledku práceneschopnosti sa dostal do situácie, ktorá mu neumožňovala uhrádzať tak vysoké mesačnej splátky (2294,90 €), na aké sa zaviazal. Viackrát komunikoval so zástupcom VÚB, situáciu sa snažil riešiť znížením splátok a predĺžením doby splácania úveru. Všetko neúspešne.

48. Hodnotenie nepriaznivých okolností je výlučne vo sfére zmysľovania veriteľa - vzhľadom na nejasnosť a neúplnosť je možné vykladať predmetné ustanovenie zmluvy v neprospech spotrebiteľa a tým založiť nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Uvedené podmienky možno považovať za neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, nakoľko spotrebiteľ sa nemal možnosť s nimi oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Exekučné konanie môže byť pritom vedené aj pre nezaplatenie blokovej pokuty za dopravný priestupok, na čo priemerný subjekt práva ani v bežnom živote nepomyslí, pričom následky takéhoto konania deklarované v cit. ustanovení sú neprimerané. Už samotný bankou vyžadovaný predchádzajúci písomný súhlas k viacerým úkonom klienta v zmluve možno považovať za neprijateľnú podmienku.

49. Neobyčajne hrubým spôsobom je tu narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán aj v súvislosti s ustanoveniami o zabezpečovacích prostriedkoch, kde je nielen hypertrofia zabezpečovacích prostriedkov, ale ich koncipovanie je výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť. Formulácie tak široko stanovené a závisiace iba podľa veriteľovho posúdenia, napr. či bude schopnosť dlžníka splácať záväzky dostatočná, svedčí o tom, že je úplne na subjektívnej ľubovôli veriteľa, kedy a či odstúpi od úveru, či tak učiní, bez stanovenia akýchkoľvek objektívnych kritérií. Ustanovenia obdobnej povahy sa nachádzajú v celom texte zmluvy a či nastane skutočnosť závisí úplne od ľubovoľného posúdenia veriteľa a dáva mu právo od zmluvy odstúpiť či vyhlásiť default so všetkými ďalekosiahlymi, pre dlžníka nepriaznivými dôsledkami. Pritom dlžník nemá žiadne adekvátne oprávnenia... Aj v prípade menej závažného porušenia povinností spôsobiť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti Úveru zo strany veriteľa, čo jednoznačne môže postaviť spotrebiteľa do nevýhodnejšej pozície v porovnaní s postavením veriteľa. Je neprijateľné, aby porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti bolo postihované tou najprísnejšou sankciou stratou výhod splátok, čo zakladá porušenie § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zák.

50. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje vážny hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože umožňuje veriteľovi, aby vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a príslušenstva, a to v prípadoch, ktoré veriteľ špecifikoval len nejasne a vágne. Takto koncipované ustanovenie je zjavne neprimerané. Absolútna možnosť bezbrehého manévrovania spotrebiteľom zo strany veriteľa vedie k právnej aj skutkovej neistote spotrebiteľa, zakladá možnosť svojvoľného posúdenia podmienok veriteľom, subsumpciu rôznych situácií pod široké a neurčité zmluvné ustanovenia, a tým spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie je prijateľné, aby porušenie zmluvnej povinnosti majúcej za následok mimoriadnu splatnosť úveru bolo špecifikované tak široko, že spotrebiteľ nebude mať istotu, kedy a na základe akého konania, resp. na základe akej skutočnosti sa veriteľ rozhodne úver a príslušenstvo zosplatiť. V zmluvnej podmienke a ani na inom mieste nie je napríklad vôbec vysvetlené, na základe akých poznatkov banka môže vychádzať pri mimoriadnej splatnosti úveru a príslušenstva, takisto nie je vysvetlené, čo je možné považovať za „inú skutočnosť“, „inú spôsobilosť“ a pod. Mimoriadna splatnosť úveru, zánik Zmluvy o úvere zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom

úvere alebo pred zmenou takejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom je povinný zohľadniť najmä dobu splácania, výšku úveru, príjem spotrebiteľa, ako aj účel spotrebiteľského úveru. Ak si veriteľ nedostatočne preveril schopnosti spotrebiteľa splácať úver zo všetkých hľadísk a skutočností uvedených v zákone, veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa splatiť jednorázovo celý spotrebiteľský úver. Rovnako nemôže prenášať zodpovednosť za nedostatočné alebo neúplné splnenie si povinností na spotrebiteľa na základe vytýkaných zmluvných podmienok. V danom prípade, v súlade s názorom Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách treba mať za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 písm. k) cit. zákona. Zmluvná podmienka je pre spotrebiteľa nezrozumiteľnou (napr. pokiaľ ide o výpočet situácii, ktoré znamenajú pre spotrebiteľa zosplatnenie) a spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Uplatňovanie predmetného ustanovenia zmluvných dojednaní môže v spojení s inými ustanoveniami zmluvy aj v prípade menej závažného porušenia povinností, ktoré bude hodnotené ako iná skutočnosť, resp. aj v prípade neporušenia povinností, ale pri nadobudnutí dojmu banky, že sa nemôže spoliehať, že spotrebiteľ - dlžník zaplatí istinu úveru a úroky riadne a včas, spôsobí vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany účastníka konania, čo jednoznačne môže postaviť spotrebiteľa do nevýhodnejšej pozície. Možno chápať požiadavky veriteľa na čo možno najväčšiu mieru kontroly spotrebiteľa a jeho finančnej situácie v dôsledku predchádzania riziku, resp. možnej škody z nesplatenia dlžnej sumy, avšak musí rázne zotrvať na tom, že podmienky mimoriadnej splatnosti úveru musia spĺňať znaky konkrétnosti, presnosti a určitosti pre spotrebiteľa vo fáze uzatvárania zmluvy, ako aj preukázateľnosť a hodnovernosť poznatkov a skutočností známych účastníkovi konania o správaní sa spotrebiteľa - dlžníka pri plnení jeho záväzkov

51. Slovné spojenie uvádzané v dodatkoch k zmluvám / obchodných podmienkach / napr. o pripojení, „ak účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto dodatku“, signalizuje neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvné pokuty za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí len indikatívne, sú neakceptovateľné a predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku. (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010).

52. Veriteľ na rozdiel od dlžníka má také právo postúpiť práva zo zmluvy, dokonca komukoľvek, ak prejaví hoci iba formálny záujem o takýto prevod, a takému môže poskytnúť všetky osobné údaje, ktoré majú byť utajené a dokonca mu môže poskytnúť aj údaje chránené bankovým tajomstvom. Tu ide zrejme o flagrantné porušovanie zákona na ochranu utajovaných skutočností a zákona o bankách, ochrana osobných údajov nie je vôbec zabezpečená ani v rozsahu stanovenom zákonom. Práva veriteľa sú tak aj hrubo nevyvážené s právom dlžníka. Pritom podľa § 92 ods. 8) zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy nie je to umožnené realizovať kedykoľvek, ako uvádza zmluva, ale iba, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Čiže zmluvné ustanovenia o postúpení pohľadávky sú v rozpore so zákonom.

53. Ide o ukládanie absurdných povinností dokonca už aj v rozpore nielen so zákonmi, ale už aj s Ústavou SR, Listinou základných práv a slobôd či Európskym dohovorom o ľudských právach a to zasahujúcich do slobody občanov, slobody podnikania, konkurenčného trhového hospodárstva, ktorých realizácia bez súhlasu veriteľa, či nevykonanie či nerešpektovanie či neoznámenie ich v mimoriadne krátkej dobe veriteľovi je znova postihované defaultom.

54. Vyhlásenie žalobcov v zmluve, že svojím podpisom úverovej zmluvy potvrdzujú, že sa podrobne oboznámili s OP ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a ktoré tvoria neoddeliteľnú prílohu zmluvy, je ďalšou neprijateľnou podmienkou podľa generálnej klauzuly (§53 ods.1 Obč. zák.), keďže jej účinkom je, že sa na spotrebiteľa neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne

s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil. Z rozhodovacej činnosti súdov SR i ČR, ako i z činnosti Komisie sú známe prípady, keď spotrebiteľia podpísali spotrebiteľské zmluvy obsahujúce zmluvné podmienky, avšak ako sa ďalej ukázalo, neboli im tiež vôbec poskytnuté a v mnohých prípadoch nemali ani priestor na oboznámenie sa s nimi (§53 ods.4 písm. a) Obč. zák.) Takéto ustanovenia v OP s poukazom iba na podpis úverovej zmluvy vyvoláva hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom súčasne nie je vylúčené ani to, že s ohľadom na okolnosti prípadu môže byť naplnený aj dôvod neprijateľnosti podľa §53 ods.4 písm.a) Obč. zák..

55.Súčasná judikatúra vo viacerých rozhodnutiach súdov konštatovala, že ak všeobecné zmluvné podmienky k zmluve o úvere neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, nemôžu sa stať súčasťou zmluvy.

56.Sadzobník poplatkov je potrebné považovať aj za inú obchodnú podmienku podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, čo vyplýva aj z § 11 ods. 1 zákona o bankách, ktorá mala byť klientovi „v čase uzatvorenia zmluvy známa, lebo s ňou musí vyjadriť svoj výslovný súhlas a musí byť k návrhu zmluvy priložená a tak tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy. ... .

57.V pochybnostiach musí ten, kto sa ich dovoľáva, poukazuje na ich ustanovenia preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe. (rozsudok Vrchného soudu v Praze zo dňa 24. 2. 1998, sp. zn. 5 Cmo 318/97, publikovaný v Soudních rozhledech 10/1998, str. 259). Ak tento výklad platí pre obchodnoprávne vzťahy, ktoré vo všeobecnosti vykazujú vyššiu mieru dispozitívnosti, tým skôr musia platiť aj pre spotrebiteľské vzťahy.

58.Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute, úrokoch a pod). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka a pod.) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11)

59.Zmena cenníkov, či OP svojvoľne bankou, ktorá ich môže jednostranne meniť, je z hľadiska právnej istoty účastníkov zmluvného vzťahu taktiež . Predmetné vyčíslenie či určovanie úrokov a ďalších bližšie neuvedených, poplatkov je neurčité. Nakoľko nie je možné túto časť oddeliť od ostatných častí zmluvy o úvere, resp. určiť výšku poplatkov a výšku úrokov samostatne, aj táto neurčitosť (okrem už vyššie spomenutého) má za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere. VOP ani Sadzobník dlžníkovi pri zmene nedoručuje a neoznamuje ani zmenu platieb z neho vyplývajúcich, ako úrok a pod., ktorým ho zaťažuje. To je neprípustné.

60.Prehlásenie v zmluve, že táto úverová zmluva nebola uzatváraná v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, že si úverovú zmluvu pred podpisom prečítali, porozumeli jej obsahu, s ktorým súhlasia a na dôkaz toho pripájajú svoje podpisy je v kontexte s ostatnými, nejasnými podmienkami a formuláciami zmluvy je toto ustanovenie ďalšou neprijateľnou podmienkou podľa generálnej klauzuly (§53 ods.1 Obč. zák.), keďže jej účinkom je, že sa na spotrebiteľa neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne dostatočne s predloženými zmluvnými podmienkami úverovej zmluvy oboznámil.

61.Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie . Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky faktického „odstúpenia od zmluvy“ - default podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Žalovaný sa ani nedostáva použitím právnej úpravy o odstúpení od zmluvy podľa predpisov občianskeho práva do nevýhodnejšieho postavenia a jeho postavenie nie je v rozpore s princípom právnej istoty.

62. Totiž spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk).

63. Napr. k ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienke pod písm. r) v OP súd uvádza, že tzv. default, ktorý v podstate je o povinnosti splatiť dlh jednorazovo a o povinnosti strpieť výkon záložného práva. Inými slovami povedané, žalobca musí takmer na počkanie vyplatiť finančné prostriedky, ktoré mal naplánované splácať do 20.5.2031 vrátane neprijateľných zmluvných podmienok Konštrukcia defaultu uvedená v zmluve, ako zmluvná podmienka je spôsobilá priviesť žalobcu do absolútnej životnej a finančnej nemožnosti, tak, aby za porušenie x povinností, ktoré sú mu bankou ukladané, bol vydaný napospas veriteľovi a navyiac ide mnohokrát o povinnosti, ktoré ani nemôže ovplyvniť, ako to vyplýva zo znenia tohto ustanovenia. Na takýto stav absolútnej nadvlády žalovaného postačuje napr. „dôjde k zníženiu hodnoty Predmetu zabezpečenia alebo zhoršeniu jej fyzického stavu do takej miery, že zabezpečenie Úveru je nedostačujúce“, „k Predmetu zabezpečenia vznikne záložné právo alebo ťarcha v prospech iného subjektu bez súhlasu banky“ a množstvo iných.

64. V zmluve nie je napr. ani jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky. Je len uvedená výška úroku pričom celá suma budúcich úrokov ako výnosov sa neuvádza.. Pritom výšku úroku je možné zrejme podľa zmluvy veriteľom kedykoľvek ľubovoľne jednostranne meniť, bez informovania dlžníkov a jasných pravidiel, nakoniec, banka tak i robila.

65. V zmysle § 566 ods. 2 Obč. zák. pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka (spotrebiteľ) započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník (spotrebiteľ) neurčí inak. V praxi a v zmluve je však v rámci zmluvných podmienok podmienka naformulovaná tak, že veriteľ si určil, na aký účel bude platba započítaná - najprv na úhradu úrokov z omeškania, úrokov, iných poplatkov a nákladov a pod., a až následne sa uhrádza istina. Určovaním poradia veriteľom, v akom sa priradia platby spotrebiteľa na úhradu jeho záväzku voči veriteľskej spoločnosti a to v poradí úroky,, úroky z omeškania, iné poplatky a náklady, istina, sa odmietol spotrebiteľovi výhodnejší režim úhrady dlhu, ktorý mu poskytuje § 566 ods. 2 Obč. zák. (pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak). Použitie splátky na iný účel, ako určil spotrebiteľ, môže pre bežného spotrebiteľa mať za následok, že spotrebiteľ v dobrej viere plní svoj dlh, tento sa však reálne neznižuje, a to všetko bez toho, aby to spotrebiteľ mohol ovplyvniť. Ustanovenie zmluvy, ktoré dáva dodávateľovi úveru možnosť použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu žalobcov, má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok, a to vždy prioritne istiny. Tento vždy prítomný záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2008 aj v § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak zmluva umožňuje ľubovoľnú dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy, vedúce k opísanému stavu, je v neprospech spotrebiteľa, a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je vo formulárovej zmluve absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

66. Dlžník musí mať na výber určenie na čo sa majú ním poskytnuté plnenia započítavať, tak ako to požaduje § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia poukazujú tu aj na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co 39/2011 podľa ktorého: „Ak zmluva umožňuje ľubovoľnú dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nediktované v režime tzv. štandardnej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

67. Predmetné zmluvné ustanovenie odopiera spotrebiteľovi pre neho výhodnejší režim úhrady dlhu, ktorý mu poskytuje Občiansky zákonník. Uvedené ustanovenie zároveň zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa a neprimeraným spôsobom obmedzuje zmluvnú autonómiu spotrebiteľa. Spotrebiteľ má eminentný záujem, aby mohol prioritne splatiť istinu úveru a až následne jej príslušenstvo. Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná, v zmysle § 54 ods.1 Obč. zák., spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

68. Neprijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky sa už sudy zaoberali - považovali ju za neprijateľnú (napr. porovnaj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 5Co/85/2012, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 17Co/172/2012, rozsudok KS v Trenčíne sp. zn. 17Co/229/2012, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/393/2012, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/464/2013, OS Vranov sp. zn. 3C/127/2012). Vyžadovanie poplatkov za uzatvorenie úverovej zmluvy, pričom poskytovanie úverov je predmetom podnikania veriteľa a zohľadňujú sa v ňom aj zisky, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a tak rozhodujú nielen napr. nemecké sudy ale napr. aj KS Prešov, sp. zn. 18 Co 109/2011.

69. Platby za schválenie úveru, spracovateľské poplatky za žiadosti či úver, dokonca aj za predčasné splatenie úveru vyhláseného bankou nemôžu byť na ťarchu spotrebiteľa. Pritom sadzobník nie je spätne dohľadať a vykonať kontrolu tohto opatrenia veriteľa. Rovnako je v tomto ťubovôľa veriteľa, ako často to bude zúčtovať, čím zas narastajú za tieto úkony poplatky spotrebiteľa, ktoré sa mu za tento úkon banky tiež na viac účtujú.. VOP aj cenníky svojvoľne banka jednostranne mení, čo je z hľadiska právnej istoty účastníkov zmluvného vzťahu taktiež neprípustne - na internetovej stránke sú dostupné len neskoršie VOP) Predmetné vyčíslenie či určovanie úrokov a ďalších bližšie neuvedených, poplatkov je neurčité. Nakoľko nie je možné túto časť oddeliť od ostatných častí zmluvy o úvere, resp. určiť výšku poplatkov a výšku úrokov samostatne, aj táto neurčitosť (okrem už vyššie spomenutého) má za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere.

Ide o účelové, bankami uplatňované poplatky, ktoré sú následne premietnuté do výšky poskytnutého úveru a ktorý (tento poplatok) musí dlžník následne vrátiť. Žalovaný zrejme takéto poplatky dokonca uplatňuje v rozpore s VOP .

70. Ak majú byť v spotrebiteľskej zmluve dojednané poplatky, musia byť poplatkami za poskytnuté služby a musia byť adekvátne poskytnutým službám. Za neprijateľnú je nutné považovať zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch - porovnaj aj rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandeburgu, č.k. 7 U 17/06, z ktorého priamo vychádza aj spomínaný rozsudok KS v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 . Činnosť odporcov je zameraná na poskytovanie bankových služieb a úverov. Takto účtovaný poplatok za „prípravu“ už vopred pripravenej formulárovej zmluvy a VOP, určenej pre veľký počet zákazníkov, by preto nemal byť účtovaný vôbec, príp. nanajvýš by mal byť už zahrnutý aj tak v nie práve zanedbateľnej úrokovej sadzbe z poskytnutého úveru.

71. V súvislosti s poplatkami požadovaným žalovaným žalobcovia poukazujú aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (rozhodnutie zo dňa 03.-05.2010, č. k. AZ 17 U 192/2010. S jeho závermi sa stotožnil aj KS v Prešove, keď rozsudkom sp.zn. 18Co 109/2011 potvrdil prvostupňový rozsudok určujúci neplatnosť zmluvy o úvere. Z uvedeného rozhodnutia o .i. vyplýva, „....zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru je neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná.

72. Predmetné vyčíslenie tak úrokov, ako i ďalších bližšie neuvedených, poplatkov je neurčité. Nakoľko nie je možné túto časť oddeliť od ostatných častí zmluvy o úvere, resp. určiť výšku poplatkov a výšku úrokov samostatne, aj táto neurčitosť (okrem už vyššie spomenutého) má za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere.

73. Uvedená zmluvná podmienka navodzuje stav, kedy spotrebiteľ už vopred uznáva nároky veriteľa, prezumuje právo veriteľa na ich úhradu - bez ich stotožnenia s porušením konkrétnej povinnosti, presne stanovenej výšky, bez ohľadu na výsledok jednotlivých konaní a presné vyčíslenie.

74. Spotrebiteľ má automaticky znášať „všetky“ výdavky spoločnosti spojené napr. s vymáhaním pohľadávky, bez toho napríklad, aby mal záruku o oprávnenosti (napr. cestovné náklady). Ide o neprijateľné ustanovenie zamerané jednostranne v neprospech spotrebiteľa aj s poukazom na dátum splatnosti jednotlivých výdavkov a nákladov v spojení veriteľom vykonávanou fikciou doručenia zrejme aj v spojení s OP .

75. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

76. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

77. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

78. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

79. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby mal spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

80.Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

81.Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

82.Súd ešte v rozpore s tvrdením žalovaného uvádza, že predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu o hypotekárnom úvere, žalobcovi bol poskytnutý hypotekárny úver za účelom kúpy bytu, opak súdu žalovaným preukázaný, že nebol financovaný prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych záložných listov hypotekárnou bankou. O spôsobe financovania úveru žalobca nemôže mať vedomosť, je to interná záležitosť banky, zo zmluvy táto skutočnosť nevyplýva, resp. sa v nej neuvádza, o aký úver ide, ale podľa obsahu má zmluva všetky znaky hypotekárnej zmluvy, navyše aj jej názov „HypoPôžička „ evidentne napovedá, že ide o hypotekárny úver.

83.Podľa § 68 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, vo vtedy platnom znení, hypotekárny úver je úver s lehotou splatnosti najmenej štyri roky a najviac 30 rokov zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý je financovaný najmenej vo výške 90 % prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárnych záložných listov hypotekárnou bankou podľa osobitného predpisu /61/ a ktorý poskytuje hypotekárna banka na tieto účely:

- a) nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti alebo jej časti,
- b) výstavbu alebo zmenu dokončených stavieb,
- c) údržbu tuzemských nehnuteľností alebo
- d) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý je hypotekárnym úverom poskytnutým hypotekárnou bankou v konkurze,
- e) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý nie je hypotekárnym úverom.

Zákon o bankách, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ustanovoval náležitosti zmluvy o hypotekárnom úvere a to v § 75 a nasl., pričom aj rozlišoval medzi obligatórnymi (ods. 4)a fakultatívnymi (ods. 5) náležitosťami zmluvy .

§ 75

(1) Hypotekárna banka poskytuje hypotekárne úvery podľa ňou vydaných všeobecných podmienok poskytovania hypotekárnych úverov, ktoré musia obsahovať najmä

- a) náležitosti žiadosti o hypotekárny úver,

- b) postup pri predkladaní žiadosti o hypotekárny úver ,
- c) podmienky na poskytovanie hypotekárneho úveru vrátane rámcového vymedzenia druhu, spôsobu a rozsahu spôsobu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere a vymedzenia nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere,
- d) spôsoby vypovedania zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru,
- e) postup hypotekárnej banky pri omeškaní dlžníka so splácaním hypotekárneho úveru alebo jeho príslušenstva,
- f) prípady zmien okolností na strane dlžníka, za ktorých je hypotekárna banka oprávnená požadovať predčasné splácanie hypotekárneho úveru ,
- g) podmienky realizácie záložného práva k nehnuteľnostiam zriadeného na zabezpečenie hypotekárnych úverov .

(2) Z dôvodov na strane hypotekárnej banky alebo jej právnych nástupcov sa nemôže vynucovať predčasné splácanie pohľadávok z hypotekárneho úveru ; to platí aj pri zrušení a likvidácii hypotekárnej banky.

(3) Súčasťou informácií, ktoré je hypotekárna banka povinná sprístupniť vo svojich prevádzkových priestoroch podľa § 37 ods. 1, musia byť aj všeobecné podmienky hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárnych úverov a komunálnych úverov podľa odseku 1 a percentuálna výška príspevku podľa § 84 ods. 1 určeného na jednotlivé kalendárne roky. Na požiadanie klienta je hypotekárna banka povinná poskytnúť mu ďalšie doplňujúce informácie.

(4) Zmluva o hypotekárnom úvere musí byť písomná a musí obsahovať:

- a) identifikačné údaje o hypotekárnej banke a o klientovi najmenej v rozsahu
  1. meno, priezvisko, rodné číslo, ak je pridelené, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu,
  2. názov, identifikačné číslo, ak je pridelené, a adresa sídla alebo miesta podnikania, ak ide o právnickú osobu,
- b) sumu poskytnutého hypotekárneho úveru a lehotu jeho splatnosti, pravidlá splácania istiny a úrokov z poskytnutého hypotekárneho úveru , výšku ročnej percentuálnej úrokovej sadzby poskytovaného hypotekárneho úveru a podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere,
- c) presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver ; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto tuzemskej nehnuteľnosti v dodatku k zmluve o hypotekárnom úvere alebo k zmluve o komunálnom úvere uzavretom najneskôr pred poskytnutím čísla časti peňažných prostriedkov z hypotekárneho úveru ,
- d) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej percentuálnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta,
- e) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere ,
- f) ostatné podmienky poskytnutia a splácania hypotekárneho úveru vyžadované podľa všeobecných podmienok hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárnych úverov ,
- g) podmienky prípadného predčasného splatenia hypotekárneho úveru na podnet klienta.

(5) Zmluva o hypotekárnom úvere alebo zmluva o komunálnom úvere môže obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi hypotekárnou bankou a klientom.

(6) Hypotekárna banka nemôže od klienta požadovať úhradu úrokov, poplatkov alebo iných nákladov, ktoré nie sú určené v zmluve o hypotekárnom úvere alebo zmluve o komunálnom úvere.

Každopádne žalobou napadnutá zmluva o úvere tieto náležitosti neobsahuje, neobsahuje presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver a také údaje neobsahuje ani žiaden dodatok zmluvy o úvere. Možno len sa domnievať, že to bez súvislosti obsahuje záložná zmluva. No záložná zmluva nie je žiadnym dodatkom zmluvy o úvere. Ide o esenciálnu zložku právneho úkonu, o. i. vymedzujúcu charakter hypotekárneho vzťahu, nie je možné túto neplatnú časť oddeliť od zvyšku zmluvy a zmluva tak trpí vadou , ktorá má za následok jej absolútnu neplatnosť. Rovnako neobsahuje ani pravidlá splácania úrokov ani podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných

od klienta, ani podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta, ako i ostatné podmienky. Podľa analógie zákona minimálne v ostatných podmienkach by tak mal byť uvedený aj údaj o RPMN, ako jeden z najdôležitejších údajov zmluvy.

84. Ústavný súd SR k výkladu práva v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07 uvádza, že „nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.

85. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 243/07 z 19.6.2008, v ktorom Ústavný súd vyslovil pravidlo, podľa ktorého sa má nejasný pojem vykladať v neprospech tej strany, ktorá ho použila (nejasná formulácia v zmluve sa má vykladať v neprospech strany, ktorá zmluvu formulovala) a má sa toto pravidlo, hoci je uvedené iba v § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka a § 54 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ako všeobecná metóda výkladu právnych úkonov.

86. Súd priznal žalobcovi podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. aj právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného pre jeho porušenie práv a povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa, ktoré privodilo a bolo spôsobilé im privodiť ujmu ako spotrebiteľovi. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. (§ 11 Obč. zák.). Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa odstránili následky neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie. Ak takéto zadostučinenie by sa nezdalo postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. (§ 13 Obč. zák.). Kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu. (§ 16 Obč. zák.).

87. Podľa ustanovenia § 3 odsek 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa <aspi://module='ASPI'&link='372/1990%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

88. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Vyššie uvedené deklaroval vo svojom uznesení napr. aj Krajský súd v Prešove, sp. zn. 6Co/220/2012 zo dňa 30.08.2013 v bode 9: „Na primerané finančné zadostučinenie (relutárna satisfakcia) zákon explicitne vyžaduje úspech spotrebiteľa pred súdom.“ Samotná povaha primeraného

finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Ďalej súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/78/2017 z 30.10.2017, podľa ktorého „Ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov pre vznik tohto práva nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takému porušeniu práva alebo povinnosti dôjde“. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/192/2016 z 30.11.2017: „Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takému porušeniu práva alebo povinnosti dôjde“.

89. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takejto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu.

90. Je zrejme, že ak by sa žalobca nedomáhal ochrany svojich práv, tak by sa konaním žalovaného do jeho práv nepochybne zasiahlo. Pochybenie žalovaného vyplýva z predložených listinných dôkazov a bolo potvrdené aj orgánmi dozoru. Dražba predmetného bytu sa mala vykonať za podstatne podhodnotenú cenu, na mieste, ktoré je od miesta, kde sa predmet dražby nachádza a v ktorom má bydlisko vlastník predmetu dražby, žalobca, vzdialené viac ako 200 km. Tu súd zhodne poukazuje so žalobcom na rozsudok NS SR 4 Cdo 100/2012: „Ak ide o dobrovoľnú dražbu nehnuteľnosti určenej na bývanie, je spravidla v rozpore s požiadavkou primeranosti a vhodnosti stanovenia podmienok dražby také určenie miesta konania dražby, ktoré v dôsledku jeho neprimerane veľkej vzdialenosti od draženej nehnuteľnosti obmedzí možnosť účasti na dražbe tých záujemcov, pre ktorých môže byť geografická poloha nehnuteľnosti rozhodujúca“. Žalovaný o nesplnení podmienok na vykonanie dražby a podhodnotenie nehnuteľnosti vedel. Takouto nezákonnou dražbou, ktorá by sa bola uskutočnila, keby žalobca za účelom vykonania dražby nebol cestoval 200 km na miesto, kde sa dražba mala konať a 200 km späť, by prišiel za podhodnotenú cenu o byt a naďalej by ostal dlžníkom.

91. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti s vyššie popísaným konaním žalovaného. Súd považoval žalobcom uplatňovaný výšku finančného zadosťučinenia vzhľadom na skutočnosti zistené v priebehu konania za primerané.

92. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Na základe neplatnej zmluvy z dôvodu, že obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, rovnako ako aj OP je len logické, že nemôžu byť platné ani s ňou súvisiace zmluvy (záložná zmluva), teda nie je ani podklad pre vykonanie dražby predmetnej nehnuteľnosti. Navyiac dražba predmetného bytu sa mala vykonať za podstatne podhodnotenú cenu, na mieste, ktoré je od miesta, kde sa predmet dražby nachádza a v ktorom má bydlisko vlastník predmetu dražby, žalobca, vzdialené viac ako 200 km, súd teda vyhovel žalobnému petitu aj pokiaľ sa týka jeho výroku o uloženie zákazu vykonať dražbu na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. A. XXXXXX-XX zo dňa 16.5.2011, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod U.-XXXXX/XX zo dňa 6.6.2011.

93. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Žalobca mal v tomto konaní úspech v rozsahu 100 %. Z tohto dôvodu má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 CSP

<aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'> po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).